

UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI CLUJ-NAPOCA

**FACULTATEA DE ŞTIINŢE ECONOMICE
ŞI GESTIUNEA AFACERILOR**

Drd. ing. Viorel GĂVREA

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

**PARCURI INDUSTRIALE, ŞTIINŢIFICE ŞI TEHNOLOGICE,
INCUBATOARE DE AFACERI, ROLUL LOR ÎN
DEZVOLTAREA LOCALĂ ŞI REGIONALĂ**

Conducător ştiinţific:

Prof.univ.dr. Liviu ILIEŞ

Cluj-Napoca

2011

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI Cluj-Napoca
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
ȘI GESTIUNEA AFACERILOR

Str. Teodor Mihali nr. 58-60
Tel.: 004 0264 418655; 418652; 418654

Către

Vă înaintăm alăturat rezumatul tezei de doctorat intitulată **„Parcuri industriale, științifice și tehnologice, incubatoare de afaceri, rolul lor în dezvoltarea locală și regională”**, în vederea obținerii titlului științific de doctor în economie.

Aprecierile și observațiile dumneavoastră cu privire la teza de doctorat pot fi adresate Decanatului Facultății de Științe Economice și Gestiunea Afacerilor din Cluj-Napoca.

Vă invităm la susținerea publică a tezei de doctorat care va avea loc în data de _____ 2011, ora _____, sala 118 a Facultății de Științe Economice și Gestiunea Afacerilor, str. Teodor Mihali nr. 58-60, Cluj-Napoca.

CUPRINS

LISTA ABREVIERILOR	6
CUVINTE CHEIE	8
INTRODUCERE	9
CAP. 1. INFRASTRUCTURI DE AFACERI	11
1.1 Concepte cu privire la infrastructurile de afaceri	11
1.1.1. Parcurile științifice	11
1.1.2. Parcurile industriale	12
1.1.3. Clusterele industriale	12
1.1.4. Incubatoarele de afaceri	12
1.2. Condiții și facilități pentru dezvoltarea infrastructurilor de afaceri	13
1.2.1. Situția internațională privind parcurile industriale și științifice	13
1.2.2. Situția internațională privind clusterele industriale	14
1.2.3. Situția internațională privind incubatoarele de afaceri	14
1.3. Situția actuală a infrastructurilor de dezvoltare economică din România	14
1.3.1. Parcurile industriale, tehnologice și științifice în România	15
1.3.2. Clusterele industriale în România	16
1.3.3. Incubatoarele de afaceri în România	16
1.4. Organizații naționale și internaționale aferente infrastructurilor de afaceri	17
1.4.1. Asociații aferente infrastructurilor de afaceri	17
1.4.2. Modele de succes în domeniul infrastructurilor de afaceri	17
CAP. 2. ROLUL PARCURILOR INDUSTRIALE ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ LOCALĂ ȘI REGIONALĂ	18
2.1. Dezvoltarea durabilă în contextul politicilor europene	19
2.2. Rolul parcurilor industriale în dezvoltarea durabilă a UE	19
2.3. Etapе de dezvoltare a unor infrastructuri de afaceri	20
2.3.1. Considerații privind dezvoltarea de parcuri industriale noi	21
2.3.2. Considerații privind dezvoltarea unui incubator de afaceri	21
2.4. Rolul infrastructurilor de afaceri în dezvoltarea economică a României	22

CAP.3.	ROLUL MANAGEMENTULUI INFRASTRUCTURILOR DE AFACERI PENTRU OBTINEREA EXCELENȚEI ÎN AFACERI A IMM-URILOR	22
3.1.	Întreprinderile Mici și Mijlocii, tendințe actuale de dezvoltare	22
3.2.	Abordări moderne privind managementul și excelența în afaceri	23
3.2.1.	Modelul american de excelență în afaceri	23
3.2.2.	Modelul japonez de excelență organizațională (Premiul Deming)	23
3.2.3.	Premiul Român pentru calitate J.M. Juran	24
3.2.4.	Modelul european de excelență în afaceri	24
3.2.5.	Standardele ISO	24
3.2.6.	Managementul bazat pe cunoștințe	25
3.2.7.	Managerul - actorul principal al sistemului organizațional	25
3.2.7.1.	Abordări conceptuale cu privire la manageri	26
3.2.7.2.	Competențele managerului	26
3.3.	Managementul parcurilor industriale din România	27
3.3.1.	Firma ca organizație economică	27
3.3.2.	Administrarea parcurilor industriale din România	27
3.3.3.	Strategia națională privind îmbunătățirea competitivității IMM-urilor în România	28
3.3.4.	Managementul societății comerciale TETAROM SA	28
CAP. 4.	METODOLOGIA DE CERCETARE	29
CAP. 5.	STUDIUL PRIVIND ROLUL INFRASTRUCTURILOR DE AFACERI ÎN DEZVOLTAREA LOCALĂ ȘI REGIONALĂ - STUDII DE CAZ	30
5.1.	STUDIUL DE CAZ – Parcurile Industriale TETAROM	30
5.1.1.	Dezvoltarea inițială	31
5.1.2.	Dezvoltare sustenabilă	31
5.1.2.1.	Infrastructură	31
5.1.2.2.	Activitatea de bază	32
5.1.2.3.	Resurse umane și materiale	33
5.1.2.4.	Alte realizări	34
5.1.3.	Strategie și marketing teritorial	34
5.1.4.	Relații cu clienții și mass-media	35
5.1.4.1.	Mass-media	35
5.1.4.2.	Identitate corporativă	35

5.1.4.3.	Negociere și contractare	36
5.1.5.	Analize privind potențialul TETAROM SA	36
5.1.5.1.	Analiza potențialului competitivității TETAROM SA - analiza SWOT	37
5.1.5.2.	Indicatori economici ai clienților. Analiza relației TETAROM SA cu clienții din parcurile industriale TETAROM	38
5.1.6.	Impactul crizei economice mondiale asupra Parcurilor Industriale TETAROM	38
5.1.6.1.	Analiză cadru la nivel național	38
5.1.6.2.	Impactul crizei economice mondiale asupra Parcurilor Industriale TETAROM	39
5.1.7.	Modalități de perfecționare și dezvoltare a infrastructurilor de afaceri TETAROM	39
5.2.	Cercetare experimentală aplicată altor tipuri de infrastructuri de afaceri	40
5.2.1.	Chestionare trimise parcurilor industriale	40
5.2.2.	Chestionare trimise unor firme din Cluj-Napoca, cu activitate de producție	40
5.2.3.	Focus – grupuri	41
5.2.4.	Participarea la evenimente	41
CAP.6.	CONCLUZII	42
6.1.	Concluzii generale	42
6.2.	Concluzii cu privire la situația din România	44
6.3.	Concluzii cu privire la parcurile TETAROM	47
6.4.	Contribuții personale	48
6.5.	Direcții și oportunități de continuare a cercetării	50
	BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	51
	ANEXA	55

LISTA ABREVIERILOR

ADC	Adriatic Danubian Clustering
AHP	Analytic Hierarchy Process
AICAR	Asociația Incubatoarelor de Afaceri din România
ANIMMC	Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie
APITSIAR	Asociația Parcurilor Industriale, Științifice și Tehnologice și a Incubatoarelor de Afaceri din România
ARIS	Agenția Română pentru Investiții Străine
ASE	Academia de Studii Economice
AURP	Asociația Internațională a Parcurilor de Cercetare de pe lângă Universități
BSC	Balanced Score Card
CAEN	Clasificarea Activităților din Economia Națională
CDI	Cercetare, Dezvoltare, Inovare
CEIM	Carta Europeană pentru Întreprinderi Mici
CESE	Comitetul Economic și Social European
CJC	Consiliul Județean Cluj
CKO	Chief Knowledge Officer
CL	Consiliul Local, Consilii locale
CRIMM	Centrul Român Pentru IMM-uri
CRPCIS	Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine
CTQ	Critical to Quality
EBN	European Business & Innovation Centre Network
EFQM	European Foundation for Quality Management
ERIK Network	European Regions Knowledge based Innovation Network
EURADA	Association of Regional Development Agencies
FP6, FP7	Framework Program 6,7
IASP	Asociația Internațională a Parcurilor Științifice
ICT	Information and Telecommunication Technology
IMM	Întreprinderi Mici și Mijlocii
INS	Institutul Național de Statistică
ISO	International Organization for Standardisation (Standardisation)
ISD	Investiții Străine Directe
KM	Knowledge Management (Management bazat pe Cunoaștere)

MAI	Ministerul Administrației și Internelor
MEC	Ministerul Economiei și Comerțului
MBNQA	Malcolm Baldrige National Quality Award
MQ	Sistem de management al calității
NBIA	National Business Incubation Association
PIDU	Planul Integrat de Dezvoltare Urbană
PIB	Produs intern brut
PAEM	Program de Măsuri Active pentru combaterea șomajului
PND	Planul Național de Dezvoltare
PNUD	Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare
POS	Programul Operațional Sectorial
PUZ	Plan de Urbanism Zonal
QFD	Quality Function Deployment
SCS	Solutions Communicantes Sécurisées
TETAROM	Transilvania Echipamente și Tehnologii Avansate produse în România
TIC	Tehnologii Informaționale și Comunicații
TQM	Total Quality Management
UE	Uniunea Europeană
UKBI	United Kingdom Business Incubation
UNCTAD	Conferința ONU Pentru Comerț și Dezvoltare
UNIDO	United Nations Industrial Development Organization sau World Bank
USAID	United States Agency for International Development

CUVINTE CHEIE

Infrastructuri de afaceri

Parcuri industriale

Parcuri științifice și tehnologice

Parcuri de afaceri

Incubatoare de afaceri

Clustere industriale

TETAROM SA

Organizații aferente infrastructurilor de afaceri

Modele de succes

Dezvoltare economică

Managementul infrastructurilor de afaceri

Excelență în afaceri

Dezvoltare sustenabilă

Dezvoltare durabilă

Aderarea României la UE

Chestionar

Focus-grup

Strategie și marketing teritorial

Strategia de la Lisabona

Economie bazată pe cunoaștere

Firme start-up

Spin-off

Transfer tehnologic

Low/best cost location

Investiții străine directe

INTRODUCERE

Am absolvit Școala de Studii Doctorale a Universității Babeș-Bolyai în anul 2006. Am început să lucrez la prezenta teză de doctorat în același an. În această perioadă de timp, din punct de vedere economic și mai ales investițional, România și Clujul erau pe un val uriaș, un val ce părea interminabil în timp. Parametri de lucru au fost schimbați semnificativ, odată cu apariția crizei economice mondiale. Începând cu iulie, anul 2007, momentul declanșării acestei crize, ca urmare a pierderii încrederii investitorilor americani în ipotecarea securizată, a condus la o criză de lichidități ce a determinat o injecție substanțială de capital în piețele financiare din partea Federal Reserve (USA) și apoi a altor bănci europene (Banca Angliei, Banca Centrală Europeană, etc.). Rând pe rând aproape toate țările europene și mai apoi o multitudine de alte țări au fost afectate puternic de această criză. Investițiile au scăzut dramatic. Creditarea sectorului investițional, indiferent de domeniu a fost redus cvasiinstantaneu. Acest lucru s-a resimțit în toată lumea. România nu a făcut excepție. Toate investițiile în infrastructurile de afaceri au fost oprite, atât la nivelul dezvoltatorilor cât și al potențialilor clienți. A început o adevărată bătălie pentru atragerea de resurse, pentru atragerea de investiții. Strategiile inițiale, brusc, nu au mai fost valabile, teoriile, analizele, diagnosticele au trebuit reformulate dacă nu schimbate în totalitate. În acest context am efectuat cercetarea fenomenului infrastructurilor de afaceri. Am căutat să aflu situația pe plan mondial, situația din România, înainte și post criză, să găsesc soluții și să propun căi de abordare sau de rezolvare a problemelor din domeniu.

Importanța cercetării fenomenului infrastructurilor pentru afaceri poate fi cel mai bine motivată prin părerea reputatului cercetător, profesor doctor acad. Ionel Haiduc, președintele Academiei Române și profesor al Universității Babeș-Bolyai.

Într-un interviu acordat pentru ziarul Adevărul din București (Adevărul, 11 mai 2007), profesorul Haiduc declara că noi, românii, trebuie să investim serios în infrastructură, educație, cercetare, dezvoltare și inovare tehnologică.

Luis Sanz, director general al IASP, compară economia clasică cu economia bazată pe cunoaștere spunând:

”classic economy: the more something is consumed, the less remains, knowledge economy: the more knowledge is consumed, the more is” (IASP World Conference, June 2011, Copenhagen).

Cele spuse de cele două mari personalități din domeniul cercetării, inovării și transferului tehnologic reprezintă aproape o chintesență a unui adevăr cu care se confruntă economia globalizată și mai ales economia României.

Riscul, major, ar fi ca parcurile industriale să facă doar activitate de producție sau, și mai grav, să funcționeze în industrii cu valoare adăugată foarte mică. Scopul creării unor astfel de infrastructuri de afaceri este de a crea locuri de muncă cu valoare adăugată mare.

De aceea cred că este extrem de importantă o activitate de explorare (cercetare) cât mai amplă cu putință a acestor structuri. Ca urmare a acestor studii și a aplicării lor în cazul parcurilor TETAROM, astăzi, în Cluj, avem parcuri de afaceri nu doar parcuri industriale, centre de cercetare și dezvoltare (Emerson, Nokia, Energobit, etc.), un incubator de afaceri operațional, un al doilea în curs de dezvoltare și un protocol cu UBB Cluj și UTCN, încheiat pentru activitate de pre-incubare și în scopul creării de spin-off-uri prin care să se valorifice comercial rezultatele cercetării universitare.

În realizarea cercetării, am avut ca reper succesul reputat de parcurile industriale din SUA (model exportat cu succes în Asia - China, Taiwan, India, Singapore, etc.) și modelele din Europa (Italia – „distretti industriali”, UK și Irlanda, Germania, Franța și Austria).

Rezultatele obținute, corelate cu situația din România, prin prisma programelor guvernamentale ca principale provocări pe termen scurt și mediu pentru România au fost prezentate în capitolul 1, intitulat „*Infrastructuri de afaceri*”.

Parcurile Industriale TETAROM sunt un model de business pentru creșterea performanțelor întreprinderilor mici și mijlocii din România, parcuri ce pot fi studiate și luate ca exemplu de bune practici în domeniu.

Deoarece tema tezei cuprinde și incubatoarele de afaceri, ca și infrastructuri de afaceri, acestea au fost abordate în capitolul 1, subcapitolele 1, 2 și 3.

Deoarece Parcurile Industriale TETAROM cuprind și dezvoltă două incubatoare de afaceri, am tratat problematica de la concepție, dezvoltare, realizare și până la funcționarea la parametri propuși inițial.

În capitolul 2 am evidențiat rolul infrastructurilor de afaceri în dezvoltarea locală și regională, punând accent pe dezvoltarea durabilă și sustenabilă, atât la nivel european cât și în România.

Capitolul 3 este dedicat rolului managementului în obținerea excelenței în afaceri, am descris situația la zi a IMM-urilor, am efectuat un studiu asupra modelelor de excelență organizațională și respectiv despre modul în care sunt administrate infrastructurile de afaceri (parcurile industriale în special) din România.

În capitolul 4 am vorbit despre cercetare, metodologii de cercetare, obiectivele cercetării, scopuri și premize. Metodologia de abordare a cercetării a fost concepută ca un model descriptiv care, pe parcurs, a inclus și o analiză de tip SWOT, punând în evidență componenta de „entrepreneurship”.

În capitolul 5, subcapitolul 5.1, „*Studiu de caz – Parcurile Industriale TETAROM*”, sunt prezentate detaliat rezultatele obținute în parcurile TETAROM, titlul fiind special ales

din dorința de a completa cercetarea aplicativă realizată în capitolele precedente, deoarece parcurile industriale sunt entități de afaceri ce fac parte din infrastructurile de dezvoltare economică, în particular, Parcurile Industriale TETAROM fiind printre cele mai mari din țară.

CAP.1 INFRASTRUCTURI DE AFACERI

În acest capitol sunt prezentate tipurile de infrastructuri de afaceri, condițiile în care acestea s-au dezvoltat, situația actuală a infrastructurilor de afaceri din România și organizațiile internaționale care le guvernează sau la care acestea sunt afiliate.

1.1. Concepte cu privire la infrastructurile de afaceri

Acestea pot fi împărțite în: zone industriale, zone libere, districte și metadistricte industriale, clustere industriale, parcuri industriale, parcuri științifice (tehnologice, incubatoare, centre de inovare, centre de transfer tehnologic), parcuri comerciale, parcuri de business, etc.

Cele mai cunoscute infrastructuri de afaceri analizate în literatura de specialitate internațională sunt: *parcurile științifice*, *parcurile industriale*, *clusterelor industriale* și, într-o proporție ceva mai mică, *incubatoarele de afaceri*.

1.1.1. Parcurile științifice

Sub această denumire găsim diverse tipologii cum ar fi: *parcuri tehnologice*, *parcuri de cercetare*, *parcuri științifice și tehnologice*, *centre de inovare*, *incubatoare tehnologice*, *incubatoare de afaceri*, *tehnopolisuri*, etc.

Conform definiției IASP (Asociația Internațională a Parcurilor Științifice) un *parc științifico-tehnologic* este o inițiativă care:

1. are legături operaționale cu mediul universitar, centre de cercetare și alte instituții din sfera educațională;
2. este proiectat să încurajeze formarea și creșterea industriilor din economia bazată pe cunoaștere;
3. are o echipă de experți capabili să realizeze transferul tehnologic către zona de business și producție (www.iasp.ws).

Parcurile științifice și tehnologice din România, reprezintă o zonă în cadrul căreia se desfășoară activități de învățământ, de cercetare, de transfer tehnologic al rezultatelor cercetării și valorificarea acestora prin activități economice (*Legea nr.50/2003*).

1.1.2. Parcurile industriale

Parcurile industriale sunt cele mai comune infrastructuri de afaceri și reprezintă o zonă delimitată în care se desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de producție industrială și servicii, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică, într-un regim de facilități specifice, în vederea valorificării potențialului uman și material al zonei.

Un parc industrial poate fi creat prin asocierea dintre autoritățile administrației publice centrale și locale, agenții economici, institutele de cercetare-dezvoltare și / sau alți parteneri interesați (*Legea nr.490/2002*).

Conceptul simplu de parc industrial evoluează spre cel de parc de afaceri (business park), unde, în afara parcelei și utilităților aferente companiilor de producție apar masiv serviciile (financiar bancare, spații comerciale, hotel, servicii medicale, servicii pentru practicarea diverselor sporturi, servicii sociale (grădinițe, școli vocaționale, colegii tehnice, poliție, pompieri, prim-ajutor, etc.), complexe expoziționale, săli de conferințe multifuncționale, etc.

1.1.3. Clusterelor industriale

Conceptul de „cluster” are o istorie destul de îndelungată, atribuindu-se mai multe denumiri, inclusiv „pol de competitivitate”, "district industrial", "aglomerare industrială".

Pentru o economie națională, clusterul are un potențial de a crea valoare adăugată mai mare decât o locație/firmă izolată.

Am prezentat câteva concepte și teorii de „cluster”, cea a lui *Alfred Marshall* (1842-1924) - cunoscut ca unul dintre fondatorii economiei neoclasice și cea a lui *Michael Porter*, expert la Harvard Business School, cel cărui i se datorează popularizarea termenului de "cluster".

În Europa, conceptul de “cluster” a fost adus de Pierre Lafitte și implementat pentru prima dată în Franța, prin crearea Polului de competitivitate SCS - Solutions Communicantes Sécurisées (www.pole-scs.org)

1.1.4. Incubatoarele de afaceri

În acest subcapitol, la acest punct, am făcut un scurt istoric al conceptului de „incubator de afaceri”, și am prezentat câteva definiții ale acestuia, așa cum sunt ele prezentate în literatura de specialitate (*start-up și spin-off*).

Conceptul formal de *incubator de afaceri* a luat naștere în Statele Unite ale Americii, în 1959, când Joseph Mancuso a înființat *Batavia Industrial Center*, pe locația unui depozit din Batavia, New-York.

Conform unei definiții a Comisiei Europene, un incubator de afaceri este un loc în care sunt concentrate, într-un spațiu limitat, întreprinderi recent create.

1.2. Condiții și facilități pentru dezvoltarea infrastructurilor de afaceri

Imaginea de dinainte de 1990 a periferiilor sumbre ale orașelor, dominate de terenuri virane, fabrici și uzine mamut, s-a schimbat treptat. Locul fostelor platforme muncitorești a fost luat de parcuri industriale, științifice, tehnologice moderne, unde își desfășoară activitatea companii de top. Parcurile industriale, științifice și tehnologice, incubatoarele de afaceri și poate chiar și unele clustere ar fi bine să fie amplasate în apropierea instituțiilor academice, permițând astfel inițiative de cooperare și educare a forței de muncă din industrie. Politica infrastructurilor de afaceri ar trebui să devină o politică regională, dacă nu chiar națională. Politica fiscală, politica industrială și cele din domeniul cercetării și tehnologiei și al pieței muncii au în continuare atribute prioritare naționale, care ar trebui să concure la stabilirea unui cadru legal, complex, de funcționare a entității din infrastructura de afaceri.

1.2.1. Situația internațională privind parcurile industriale și științifice

Primele parcuri industriale au apărut în Anglia și USA ca afaceri cu valori imobiliare, urmărindu-se două concepte de bază: terenuri ieftine improprie pentru agricultură, care puteau fi folosite pentru activități industriale și creșterea valorii acestor terenuri prin amenajarea de infrastructuri necesare producției industriale.

În Europa primul parc industrial (district industrial) apare în 1959, în Irlanda, în regiunea Shannon.

Astăzi situația la nivel mondial este una de excepție. Practic nu există o statistică cu această situație și, oricum, dezvoltarea infrastructurilor de tip parc industrial este extrem de dinamică. Putem să ne referim doar la situația din anumite țări care au prezentat statistici cu anumite ocazii, (China, India, Indonezia, Japonia, Mexic, Taiwan)

Modele de succes în domeniul parcurilor industriale, atât din Europa, cât și din Asia sunt foarte multe, Singapore Japonia, Italia-Padova, Olanda-Rotterdam, Germania.

Evoluția acestor infrastructuri pentru afaceri este de la parc industrial către parcuri industriale specializate (științifice, tehnologice, etc.) și apoi spre parcuri de afaceri, districte și, în final clustere.

1.2.2. Situația internațională privind clusterelor industriale

La nivelul Uniunii Europene, clusterelor inovative sunt considerate "motorul" dezvoltării economice și inovării, acestea reprezentând un cadru propice de dezvoltare a afacerilor, de colaborare între companii, universități, instituții de cercetare, furnizori, clienți și competitori situați în aceeași arie geografică (locală, regională, națională, trans-națională).

În UE clusterelor industriale au evoluat enorm, de la French Industrial Districts Club fondat în 1998, sau Cambridge High-Tech Cluster, the Motor Sport Cluster în Birmingham până la organizarea pe sectoare industriale, cum ar fi: automotive, biotehnologii, Eco-inovare, tehnologii optice, informatice și de telecomunicații, tehnologii spațiale, etc.

În ultimii 15 ani tendința este de a dezvolta din vechile parcuri industriale și de afaceri *districte industriale* care să evolueze mai apoi către *clusterelor industriale*. Astfel, conform ultimelor estimări, la mijlocul anilor '90 în USA erau peste 380 de clusterelor industriale operaționale în care lucra peste 67% din populația activă. Cele mai multe clusterelor sunt în California, dar și în New York, Minnesota, Oklahoma sau Oregon (Gordon I., 2000).

O situație specială este în Japonia, unde fenomenul clusterelor industriale este unul de o amploare de nedescris. Conform unui studiu efectuat de Agenția Națională Japoneză pentru IMM-uri, în anul 1996 existau 537 de clusterelor industriale (Hideki Yamawaki, 2002).

1.2.3. Situația internațională privind incubatoarele de afaceri

Fenomenul de incubare a luat amploare în SUA în anii '80 și s-a extins către Anglia și Europa sub diferite forme: centre de inovare (innovation centres), pepiniere de întreprinderi (pépinières d'entreprises), parcuri tehnico/științifice (technopoles /science parks).

Conform estimărilor Asociației Naționale a Incubatoarelor de Afaceri din SUA (National Business Incubator Association) din octombrie 2006, pe plan mondial sunt aproximativ 5 000 de incubatoare de afaceri. Conform aceluiași surse, în America de Nord sunt peste 1 400, față de 12 câte erau în 1980 (www.nbia.org).

Un studiu finanțat de Comisia Europeană menționa în 2002 existența unui număr de aproximativ 900 de medii de incubare în Europa de Vest (*Final Report - Benchmarking of Business Incubation*, European Commission Enterprise Directorate-General, Centre of Strategy and Evaluation Services, February 2002).

1.3. Situația actuală a infrastructurilor de dezvoltare economică din România

După anul 1989, statul român a încercat să încurajeze concentrările economice teritoriale prin politici publice. Au fost folosite mai multe instrumente ca parte a politicii

regionale și industriale pentru a crea sau a facilita crearea de infrastructuri industriale ca mijloace moderne de atragere mai ales a investițiilor străine.

Printre aceste concepte, ale căror definiții le-am evidențiat pe baza legislației aferente, am putea menționa următoarele:

1. *Parcuri industriale.*
2. *Parcuri științifice și tehnologice.*
3. *Zone libere.*
4. *Zone defavorizate.*
5. *Zone de restructurare industrială*
6. *Zone asistate*
7. *Incubatoare de afaceri.*

1.3.1. Parcurile industriale, tehnologice și științifice în România

Dezvoltarea parcurilor industriale în România a început din anul 1998, în acel moment neexistând o legislație în domeniu.

Legea nr. 134/21 iulie 2000 a fost prima Lege din România care a reglementat regimul de înființare și de funcționare a parcurilor industriale. Ulterior aceasta a fost abrogată prin *Ordonanța de Guvern nr. 65/30 august 2001*, iar în urma negocierilor privind aderarea României la Uniunea Europeană multe dintre facilități au fost eliminate.

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ parcurile industriale sunt: să aibă o suprafață de cel puțin 10 ha, să aibă acces la un drum național sau european și să fie racordat la infrastructura utilităților publice, să fie în proprietatea sau folosința, pe cel puțin 30 ani, a asocierii care solicită titlul de parc industrial, să fie liber de orice sarcină. Facilitățile pe care acestea le oferă sunt: scutirea de la plata impozitului pe clădiri, scutirea de la plata impozitului pe teren, scutirea de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației terenului aferent parcului industrial, scutirea de la plata taxelor percepute pentru scoaterea din circuitul agricol a terenului aferent parcului industrial.

Începând cu iunie 2004, Ministerul Administrației și Internelor este organul de specialitate al administrației publice centrale care acordă titlul de parc industrial la cererea solicitantului, pe o perioadă de minimum 15 ani.

Titlul de parc industrial poate fi obținut de o ``Asociere``, persoană juridică română și administrat de o societate comercială denumită societate administrator.

În iulie 2011 în România existau 49 de parcuri industriale.

Din numărul total de parcuri industriale, instituțiile locale (Consiliile Locale și Județene) au inițiat 35 de proiecte, în timp ce 13 au fost dezvoltate de sectorul privat.

În ceea ce privește parcurile științifice și tehnologice, datele disponibile sunt și mai puțin coerente pentru o evaluare corectă. Din punct de vedere legislativ, proiectul de înființare și funcționare a parcurilor științifice și tehnologice a fost inițiat în 2003 și a acordat facilități pentru activitățile de cercetare-dezvoltare inovare în cadrul parcurilor.

1.3.2. Clusterelor industriale în România

Definiția “clusterului” este întâlnită și în legislația din România ca fiind o grupare de producători, utilizatori și /sau beneficiari, în scopul punerii în aplicare a bunelor practici din UE în vederea creșterii competitivității operatorilor economici (*HG 918:2006 – Programul “Impact”*)

Cel mai cunoscut cluster din România este cel din industria auto, în jurul investiției Renault de la Mioveni.

Existe, de asemenea, premise foarte bune pentru ca investiția concernului Ford de la Craiova să se adauge acestui cluster.

Alte domenii decât automotive, în care s-au constituit cluster la noi în țară sunt: alimentar și agroalimentar (în zona Iași și Covasna), textile (zona Iași).

1.3.3. Incubatoarele de afaceri în România

Un alt instrument de după anul 1989 menit să promoveze competitivitatea economică prin aducerea mai multor întreprinderi într-o singură locație, a fost înființarea de incubatoare tehnologice și de afaceri.

Primele incubatoare de afaceri au fost înființate în România la începutul anilor ‘90, în principal cu asistență PHARE/CRIMM.

Distribuția geografică inegală și rata de supraviețuire foarte mică, au făcut ca o serie de incubatoare înființate cu sprijin internațional să înceteze să funcționeze în momentul în care s-a încheiat finanțarea, dat fiind faptul că sprijinul din partea autorităților locale/guvernului/sectorului privat a fost inexistent sau insuficient pentru a le menține în funcțiune până când acestea ar fi putut să se autosușină.

Până în prezent, prin programul de creare de incubatoare de afaceri finanțat de PNUD, au fost create cinci astfel de incubatoare, la: Alba Iulia, Brașov, Sfântu Gheorghe, Mureș și Mangalia. Incubatorul din Alba Iulia a avut în luna octombrie 2010 deschiderea oficială pentru al doilea ciclu de incubare.

1.4. Organizații naționale și internaționale aferente infrastructurilor de afaceri

1.4.1. Asociații aferente infrastructurilor de afaceri

În vederea obținerii unor rezultate performante pentru fiecare în parte a apărut ideea de asociere între diverse infrastructuri de afaceri. Asocierea poate aduce un partener care deține bani sau know-how, care te ajută să dezvolți un proiect aducător de profit poate să susțină mult mai bine și mai puternic în fața organismelor abilitate o cauză comună a tuturor entităților din infrastructura de afaceri.

International Association of Science Parks - IASP este Asociația Parcurilor Științifice și Tehnologice din întreaga lume. Parcurile științifice și tehnologice promovează dezvoltarea economică a regiunilor și orașelor prin:

- creare de noi oportunități de afaceri și adăugare de valoare companiilor existente;
- supraveghere antreprenorială și incubare pentru companiile nou înființate;
- creare de locuri de muncă în domeniul științific;
- creșterea colaborării (sinergiei) dintre universități și companii.

Alte asociații relevante sunt:

Association of Regional Development Agencies – EURADA

Asociația Parcurilor Industriale, Tehnologice, Științifice și a Incubatoarelor de Afaceri din România – APITSIAR, a luat ființă în 26 mai 2005, la Brașov.

National Business Incubation Association – NBIA (USA)

European Business & Innovation Centre Network - EBN

Asociația Incubatoarelor de afaceri din România – AICAR.

1.4.2. Modele de succes în domeniul infrastructurilor de afaceri

La acest punct am prezentat 2 modele de succes din domeniul infrastructurilor de afaceri Modelul Tefen, din Israel și cel de la TechCenter Linz.

Modelul Tefen, din Israel

În 2003, omul de afaceri israelian Stef Wertheimer a detaliat așa-numitul concept al "kibbutzului capitalist" - arie în care sunt reunite inițiativa privată, liberalism, educație și calitate ridicată a vieții. "*Oamenii sunt periculoși când nu au nimic de pierdut*", spune Stef Wertheimer.

Ideea deschiderii de parcuri industriale în Orientul Mijlociu și la frontierele Israelului cu statele vecine se bazează pe teoria că acestea vor aduce locuri de muncă în zonă, iar oamenii vor fi prea ocupați să muncească ca să se mai angajeze în activități teroriste. Cele patru parcuri industriale deschise de Wertheimer în Israel au creat deja peste 250 de firme și

generează vânzări de un miliard de dolari anual. Firmele localizate aici exportă aproape orice, de la CD-uri și aparatură electronică la condimente și alimente naturiste.

TechCenter Linz Winterhafen Errichtungs und Betriebs GmbH

TechCenter Linz Winterhafen Errichtungs und Betriebs GmbH - Linz, Austria a luat ființă în 1998. Motivarea succesului acestui incubator este rețeaua de întreprinzători și firme start-up care este într-o continuă creștere, precum și faptul că sarcinile și țelurile sunt rezolvate la un standard de calitate ridicat.

Scopul incubatorului este transferul de informații și inovații către companii și corporații. Buna cooperare între clienți și angajați este una dintre obiectivele zilnice ale Incubatorului.

CAP.2. ROLUL PARCURILOR INDUSTRIALE ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ LOCALĂ ȘI REGIONALĂ

În Europa, după apariția primului parc industrial în Irlanda, în anul 1959, situația acestor infrastructuri de afaceri a evoluat într-o manieră extrem de complexă. Odată cu apariția Uniunii Europene și a fenomenului globalizării tot mai multe organisme europene, atât la nivel politic cât și la nivel economic, s-au implicat tot mai insistent asupra conceptelor și direcțiilor în care economia UE trebuie să evolueze.

Prin declarația de la Lisabona, s-a definit rolul universităților în cadrul cercetării europene, lansându-se triunghiul: cercetare – educație - inovare, stabilindu-se programul cadru de arie europeană a cercetării, concretizat prin programul cadru FP6 și ulterior FP7 (2007-2013). Scopul este de a face din Europa “Cea mai competitivă și dinamică economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă să susțină o creștere economică care să creeze locuri de muncă mai bune în contextul unei mai mari coeziuni economice și sociale” (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/00100-r1.en0.htm)

Referindu-ne strict la programele și politicile de coeziune ale Comisiei Europene, corelate cu obiectivele Strategiei Lisabona, pentru acțiunile de îmbunătățire a cunoașterii, creșterii economice și inovării, a fost alocată suma de 86 miliarde Euro, pentru perioada 2007-2013.

Din această alocare, sume importante vor fi folosite pentru sprijinirea inițiativelor și infrastructurilor de tip cluster.

La ora actuală 99% din industria europeană este susținută și realizată de IMM-uri. De aceea ele trebuie să fie sprijinite, prin industrie, cercetare și administrație locală (adică, „triunghiul” cluster-ului).

În prezent au fost identificate, statistic, în Europa, peste 2 000 de posibilități de înființare de clustere regionale. Tot statistic vorbind, 38% din totalul forței de muncă la nivelul Europei este angajată în întreprinderi care fac parte din clustere (în special în industria automotive).

2.1. Dezvoltarea durabilă în contextul politicilor europene

Primii pași în definirea unor politici europene cu privire la dezvoltarea economică s-au conturat începând cu anul 1997. În acel an dezvoltarea durabilă a devenit un obiectiv fundamental al UE, atunci când a fost inclus în Tratatul de la Amsterdam ca un obiectiv principal al politicilor UE.

La Summit-ul de la Göteborg în luna iunie 2001, liderii UE au lansat prima strategie de dezvoltare durabilă (SDD) a UE pe baza unei propuneri din partea Comisiei Europene.

Declarația de la Göteborg a format nucleul politicilor de dezvoltare a UE spre o dezvoltare durabilă. Dar acestea cuprindeau, de asemenea, programe și alte angajamente, cum ar fi angajamentele asumate la summit-ul mondial din 2002 privind dezvoltarea durabilă de la Johannesburg și de Dezvoltare ale Mileniului convenite în 2000, precum și angajamentele globale pentru creșterea ajutorului oficial pentru dezvoltare și să țină cont de nevoile din țările în curs de dezvoltare în comerțul internațional.

În iulie 2009 Comisia a aprobat o nouă revizuire a SDD și a cerut propuneri mai ales în contextul Strategiei de la Lisabona, făcând în felul acesta legătura directă cu dezvoltările de infrastructuri de afaceri, inovare, tehnologie, parcuri științifice, tehnologice, incubatoare și clustere economice.

2.2. Rolul parcurilor industriale în dezvoltarea durabilă a UE

La 10 februarie 2005, Comitetul Economic și Social European (CESE) a hotărât să elaboreze un aviz cu privire la Rolul Parcurilor tehnologice în transformarea industrială a noilor state membre (www.eesc.europa.eu). Avizul a fost adoptat pe 23 noiembrie 2005 iar de Parlamentul European, pe 15 decembrie 2005.

În acest aviz sunt orientări generale de politică europeană prin care parcurile industriale trebuie să faciliteze inovarea și să se transforme în ”Poli de inovare”, care să reunească universități, institute de cercetare, întreprinderi mari sau mici, alte tipuri de organizații productive sau prestatoare de servicii, contribuind la integrarea locală și regională și la reducerea decalajelor tehnologice dintre state și regiuni.

Deși există o diversitate de termeni aferenți acestor infrastructuri, parc industrial, parc științific, parc tehnologic, technopolis, parc de cercetare, parc de afaceri, centre de inovare și

incubare, ideea de bază trebuie să rămână aceeași: facilitarea interacțiunii dintre știință, tehnologie, educație și dezvoltare economică și crearea de sinergii prin cooperarea dintre toate aceste organizații.

CESE recomandă dezvoltarea unor astfel de infrastructuri de afaceri, care s-au dovedit de mare succes în UE 15 și în noile state membre ale UE. De asemenea se recomandă și clasificarea astfel: parcuri științifice, parcuri tehnologice, centre de inovare, parcuri de afaceri, Technopolis - poli tehnologici, districte tehnologice, clustere și metadistricte.

Scopul final trebuie să fie (pe scurt):

1. stimularea competitivității noilor state membre și reducerea disparităților regionale
2. realizarea pieței unice europene extinse prin crearea unor rețele de parcuri la nivel trans-regional;
3. cheltuielile pentru inovare să fie de minimum 3 % din PIB;
4. reducerea șomajului, asigurarea dezvoltării durabile, egalitatea de șanse să fie realizabile prin interacțiune și consens;

În cele ce urmează, pentru a exemplifica rolul infrastructurilor de afaceri în economia europeană, voi prezenta câteva situații din noile țări membre ale UE.

- Cipru-”Incubatoare de vizitare” cofinanțate de guvern.
- Republica Cehă- zonele industriale au fost înființate prin ”CzechInvest”, agenția guvernamentală de promovare a investițiilor.
- Estonia - parcuri industriale înființate cu sprijinul autorităților locale sau regionale. Semnificative sunt cele din Tartu și Talin.
- Polonia -”Zonelor Economice Speciale” înființate prin acte guvernamentale în anii 1995/97 pentru o perioadă de 20 de ani.
- Letonia -”Parcuri de Afaceri” constituite printr-un program național de cercetare și dezvoltare.
- Lituania – s-a lansat la sfârșitul anilor 1990 un program de construire a parcurilor industriale, în special în apropierea orașelor cu infrastructură adecvată.
- Ungaria - guvernul a hotărât crearea de parcuri industriale printr-un program național începând cu anul 1997 unde există peste 2.500 de companii care au creat peste 140.000 de locuri de muncă.

2.3. Etape de dezvoltare a unor infrastructuri de afaceri

În urma experienței pe care am dobândit-o pe parcursul anilor, prin crearea și dezvoltarea a trei parcuri industriale și a unui incubator de afaceri, precum și în urma

documentării și cercetării efectuate pentru această teză de doctorat, am reușit să conturez pașii necesari a fi urmați pentru realizarea unor astfel de entități din infrastructura de afaceri.

2.3.1. Considerații privind dezvoltarea de parcuri industriale noi

Etapele propuse a fi urmate în crearea și dezvoltarea unui parc industrial, identificate din propria experiență, sunt (toate etapele sunt prezentate pe larg în teză):

- a. identificarea și evaluarea terenurilor;
- b. evaluarea utilităților existente și a capacităților utilităților aferente acestor terenuri
- c. evaluarea costurilor realizării infrastructurii aferente;
- d. realizarea unor studii de fezabilitate și fezabilitate;
- e. întocmirea unui raport de Analiză de Fezabilitate care să cuprindă printre altele:
 - stabilirea obiectivelor;
 - fonduri pentru finanțare;
 - diagrame de timp și planificare;
 - analiză tehnică și de mediu
 - stabilirea strategiilor de marketing, analiza competiției;
 - analiză SWOT;
- f. evaluarea resurselor umane (șomaj, disponibilitate la schimbare, nivel salarial, structura pe vârstă, sex, meserii, etc.);
- g. evaluarea potențialului structurilor de învățământ și calificare aferent locațiilor identificate;
- h. întocmirea unor situații topo-cadastrale, identificarea tuturor actelor de proprietate;
- i. efectuarea unor studii topografice, geotehnice, analize de apă și de sol;
- j. stabilirea profilului parcului (industrial, științific, tehnologic, business, logistic, inovare, incubator, etc.);

2.3.2. Considerații privind dezvoltarea unui incubator de afaceri

Etapele de înființare a unui incubator de afaceri sunt (succint, pe larg în teză):

- Efectuarea unui studiu de oportunitate/elaborarea strategiei de incubare
- Identificarea spațiului
- Selectarea managementului incubatorului
- Elaborarea planului de afaceri
- Stabilirea resurselor de finanțare
- Identificarea clienților
- Semnarea contractelor cu clienții

2.4. Rolul infrastructurilor de afaceri în dezvoltarea economică a României

Existența unor infrastructuri de afaceri capabile să concureze pe piețele naționale și internaționale reprezintă un factor vital pentru creșterea competitivității României în cadrul unei Uniuni Europene extinse și va crea premisele unei mai bune integrări a economiei naționale în economia europeană.

În acest sens, existența unor infrastructuri de afaceri corespunzătoare va contribui în mod esențial la creșterea atractivității României ca locație pentru investiții în activități economice și va fi un instrument cheie de stimulare a mediului de afaceri.

CAP. 3. ROLUL MANAGEMENTULUI INFRASTRUCTURILOR DE AFACERI PENTRU OBȚINEREA EXCELENȚEI ÎN AFACERI A IMM-URILOR

Parcurile industriale din întreaga lume sunt coordonate, cu foarte mici excepții, de societăți comerciale. Excepțiile sunt întâlnite mai ales în țările cu regimuri de guvernare comuniste sau foste comuniste. Excepția este întâlnită și în România unde avem câteva cazuri de administrare care aparțin direct unor departamente din cadrul unor organizații ale administrației publice (Consilii locale sau județene). Problematika fiind una extrem de importantă am considerat necesară efectuarea unui studiu asupra situației IMM-urilor, cunoașterii domeniului și tendințelor de dezvoltare.

3.1. Întreprinderile Mici și Mijlocii, tendințe actuale de dezvoltare

În conformitate cu articolul 2 al Recomandării Comisiei Europene 2003/362/CE și cu legislația românească, sunt definite ca IMM-uri acele întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un număr mediu anual de salariați mai mic de 250;

b) realizează o cifră de afaceri anuală echivalentă cu până la 50 milioane Euro sau dețin active totale de până la 43 de milioane de euro (în UE) și în România, cele care au o cifră de afaceri de 8 milioane de Euro, sau au un rezultat anual al bilanțului contabil care nu depășește echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Întreprinderile mici și mijlocii se clasifică, în funcție de numărul mediu anual de salariați, în următoarele categorii:

a) până la 9 salariați - microîntreprinderi;

b) între 10 și 49 de salariați - întreprinderi mici;

c) între 50 și 249 de salariați - întreprinderi mijlocii.”

(*Legea 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, Art. 3 și Art.4, 2004.*).

În ceea ce privește caracteristicile IMM-urilor remarcăm următoarele caracteristici predominante:

- fundamentarea activităților pe rolul central al întreprinzătorului;
- suprapunerea frecventă a rolurilor de întreprinzător, proprietar și manager;
- exercitarea de antreprenariat participativ;
- apelarea la strategii de cooperare cu alte firme;

În Uniunea Europeană există circa 40.000 de firme mari, reprezentând doar 0,2 % din toate întreprinderile, 90% sunt IMM-uri, aproape jumătate din acestea nu au nici un angajat, oferind un loc de muncă și un venit unor membri ai familiei și această situație se regăsește în aproximativ nouă milioane de întreprinderi (*Europäische Gemeinschaften, Beobachtungsnetz der Europäischen KMU, 2004*).

Misiunea de bază a oricărei firme, indiferent de mărimea sau structura ei este maximizarea profitului. Acest lucru nu este posibil fără un management performant ceea ce presupune automat existența unei culturi a performanței, a managementului strategic, a tendințelor din domeniu, a metodelor și criteriilor de evaluare și autoevaluare.

3.2. Abordări moderne privind managementul și excelența în afaceri

La nivel mondial există câteva modele de excelență în afaceri care au la bază principii, structuri și obiective asemănătoare.

În cele ce urmează voi prezenta câteva modele recunoscute pe plan internațional.

3.2.1. Modelul american de excelență în afaceri

Modelul mai poartă și numele de Malcolm Baldrige, care a fost secretar al comerțului în SUA din anul 1981 până în anul 1987. Aplicarea modelului a condus la întărirea competitivității întreprinderilor americane pe piața internațională, vizând îmbunătățirea continuă a calității proceselor și implicit a rezultatelor acestora (www.baldrige.com).

3.2.2. Modelul japonez de excelență organizațională (Premiul Deming)

Precum în cazul modelului American și modelul japonez poartă numele unei personalități, în acest caz Dr. W. Edwards Deming. Există un comitet (Comitetul Deming) care acordă anual așa numitul premiu de excelență în afaceri Deming (Cătuneanu V., Drăgulănescu M).

3.2.3. Premiul Român pentru calitate J.M. Juran

Fundația „Premiul Român pentru calitate J.M. Juran” a luat ființă în anul 1998, în anul 1999 dobândind personalitate juridică, caracterizându-se ca fiind o organizație independentă, neguvernamentală. Obiectivul acesteia îl constituie stimularea organizațiilor economice, a unităților de învățământ și cercetare, a diverselor organizații din sectorul public pentru a aplica cele mai potrivite metode de management, fiind vizate în mod special metodele managementului calității, urmărindu-se validarea nivelurilor de excelență managerială pe care acestea le-au atins (www.fundatia-juran.ro).

3.2.4. Modelul european de excelență în afaceri

Marile companii europene au fondat în anul 1988 „European Foundation for Quality Management (EFQM)”. Modelul de excelență EFQM a fost definit și finalizat în anul 1997, iar începând cu anul 1992 se acordă anual premii pentru excelență în afaceri. Modelul EFQM se bazează pe opt principii (www.efqm.org):

- a. orientare către rezultate;
- b. focalizarea pe satisfacerea clientului;
- c. conducerea performantă a afacerii (leadership) și constanță în scop și obiective;
- d. management orientat pe procese și fapte;
- e. dezvoltarea și implicarea resursei umane;
- f. îmbunătățire continuă și inovație;
- g. dezvoltarea de parteneriate bazate pe avantaj reciproc;
- h. responsabilitate publică.

Acest model pune accentul în mod special pe leadership, strategii, planificare, implementarea schimbării, contactul cu mediul extern și intern.

3.2.5. Standardele ISO

Standardele ISO 9000 au apărut în anul 1987 ca un set de modele care prevedeau cerințele pe care o organizație trebuie să le îndeplinească în vederea construirii sistemului de calitate.

În anul 1994 aceste standarde au fost revăzute. Acest sistem a inclus organizarea, alocarea de responsabilități, proceduri, procese și resurse care au condus împreună la furnizarea de produse/servicii în concordanță cu politica și obiectivele firmei legate de calitate (Macey, 2001).

În anul 2000, în luna decembrie, această serie de standarde ISO 9000 a fost revizuită și actualizată încă o dată. Versiunea din anul 1994 a fost înlocuită de versiunea ISO 9001:2000

care a fost dezvoltată pentru a asista organizațiile în implementarea eficace a sistemelor de management al calității. În anul 2008 standardele sunt din nou actualizate.

În acest moment Seria de standarde ISO 9000 este constituită dintr-o pereche de standarde de management al calității: ISO 9001 și ISO 9004 (Macey, 2001).

Aceste două standarde pot fi implementate și utilizate separat, sau pot fi utilizate ca modele complementare ale unui sistem de management al calității în cadrul unei întreprinderi.

3.2.6. Managementul bazat pe cunoștințe

Managementul bazat pe Cunoștințe (Knowledge Management, KM) sau Managementul bazat pe Cunoaștere, cuprinde o serie de strategii și practici utilizate într-o organizație pentru a identifica, a crea, reprezenta, distribui și pentru a permite adoptarea de intuiții și experiențe. Aceste experiențe și intuiții cuprind o serie întreagă de cunoștințe care sunt încorporate în procesele sau practicile unei organizații.

Managementul bazat pe cunoștințe își concentrează eforturile de obicei pe obiective organizatorice cum ar fi îmbunătățirea performanțelor, avantaj competitiv, inovație și învățare continuă.

Abordările referitoare la KM diferă de la autor la autor și de la organizație la organizație, fie ea companie sau mediu academic.

OCDE (Organizația pentru Cooperare și dezvoltare Economică) definește economia bazată pe cunoștințe, ca fiind „economia bazată în mod direct pe producția, distribuția și utilizarea cunoștințelor și informațiilor”, iar capacitățile receptorilor, prin „să știi cine (know – who)”, „să știi ce (know – what)”, „să știi cum (know – how)”, „să știi de ce (know – why)”.

3.2.7. Managerul - actorul principal al sistemului organizațional

La acest subpunct, am prezentat succint câteva teorii referitoare la calitate și la responsabilitatea managerului alături de întreaga organizație în ceea ce privește calitatea.

Sub deviza: „calitatea este problema tuturor”, Joseph Juran consideră că managerii sunt responsabili pentru 80% dintre problemele calității.

Armand V. Feigenbaum, părintele conceptului „controlul calității totale” și primul președinte al Academiei Internaționale pentru Calitate (IAQ), fondată în 1970 împreună cu Ishikawa și Borel, afirmă că, pentru industria americană, mesajul este simplu: „fii cel mai bun sau fii un învins”, observând că dezvoltarea economică din prezent a Statelor Unite este răspunsul la revoluția calității realizată de japonezi la mijlocul secolului XX (Samuel Certo, 1997).

Kaoru Ishikawa propune cercurile calității și diagrama „cauză – efect” care îi și poartă numele, una dintre cele mai cunoscute și utilizate instrumente ale calității.

M. Bosche și alții definesc cercurile calității ca fiind un grup omogen de salariați voluntari, care se reunește periodic sub autoritatea unui șef ierarhic direct, în scopul rezolvării, cu ajutorul unor metodologii precise, a unor probleme bine stabilite, legate de îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor unității și au ca efecte pozitive creșterea productivității muncii, acordându-se o mare importanță implicării angajaților în practicile TQM (Lefter,1995).

3.2.7.1. Abordări conceptuale cu privire la manageri

Conceptul de *manager* este unul dintre cele mai frecvent utilizate neologisme ale limbii române de după anii '90. Este subiect al multor pagini scrise, deopotrivă științifice și jurnalistice precum și al multor dezbateri.

La acest subpunct, am abordat conceptul și câteva definiții ale termenului „manager,, din perspective diferite, de la cea de *șef, director, director general*, la aceea de *principal factor al inovației și progresului*.

Toți teoreticienii: Bernhard Görg, James Burnham, Constantin Roșca, etc, reiterează faptul că un „manager,, indiferent de titulatura pe care o are, este în general perceput ca fiind vârful ierarhiei unei organizații economice, investit cu autoritate și responsabilitate decizională.

3.2.7.2. Competențele managerului

Am prezentat în acest ultim subpunct al subcapitolului dedicat managerului, originea, diferitele definiții, concepte despre competențele acestuia și evoluția lor în timp, din perspectiva mai multor specialiști: Dicționarul Enciclopedic Larrousse, Le Boterf , Viorel Lefter, Roșca, Patrik Gilbert, Michael Parlier etc.

Termenul de *competență* are o dublă semnificație, de origine latină. Astfel, termenul *competență* provine din latinescul *competiția* ceea ce ar însemna raport echitabil. În sens familiar, termenul poate fi tradus prin „persoană calificată” iar în sens mai general prin „capacitatea recunoscută într-o meserie, în funcție de cunoștințele posedate, care dă dreptul unei judecăți”. Apoi, termenul are rădăcini în expresia „cum petere”, tradusă strict prin: „a căuta a se obține un ansamblu” și mai larg prin: „care cunoaște bine o problemă, o meserie, un domeniu, munca sa.”

3.3. Managementul parcurilor industriale din România

Parcurile industriale din România sunt administrate de o societate comercială înființată în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale. Așadar aceste societăți comerciale trebuie văzute ca organizații economice de sine stătătoare cu misiune, strategie, obiective, funcții, principii și organizare în conformitate cu conceptele cele mai noi din domeniu.

3.3.1. Firma ca organizație economică

a. Misiunea

Conceptul de bază care face ca o organizație să funcționeze este strategia. Punctul de plecare în elaborarea strategiei îl constituie determinarea misiunii organizației.

Determinarea misiunii firmei înseamnă:

1. asigurarea consensului asupra obiectivelor firmei;
2. stabilirea standardelor pentru resursele organizaționale;
3. stabilirea unui climat de muncă corespunzător;
4. motivarea angajaților pentru realizarea sarcinilor;
5. facilitarea identificării obiectivelor și transformarea lor într-o structură de lucru capabilă să le realizeze;
6. formularea obiectivelor firmei pentru a le putea transforma în parametri cuantificabili (timp, cost, etc.);

b. Obiective

O companie are doar un singur obiectiv, să creeze un consumator (Drucker, P, 1979). Alți specialiști în domeniu spun că orice companie are un singur obiectiv și anume să facă bani, pentru aceasta trebuind să crească vânzările și să taie costurile. Părerea mea este că lucrurile nu sunt chiar atât de simple. Dacă ne referim la firmă ca organizație economică, sigur că scopul ei este să facă profit și să încerce să-l maximizeze continuu (Ilieș, 2003).

În cazul specific al societății TETAROM SA pe primul loc a fost, este și va fi întotdeauna crearea de locuri de muncă în parcurile industriale din județul Cluj și județele învecinate, locuri de muncă cu valoare adăugată mare, evident sigure și bine plătite.

3.3.2. Administrarea parcurilor industriale din România

Parcul industrial este administrat de o societate comercială înființată în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, ai cărei acționari pot fi asociații prevăzuți mai sus. Nici un agent economic acționar care utilizează utilitățile și/sau infrastructura parcului industrial nu poate deține controlul asupra societății-administrator, în mod direct sau indirect.

Societatea-administrator are numeroase obligații cele mai importante fiind (pe larg în teză):

- ✓ să furnizeze/presteze utilitățile și serviciile necesare activităților desfășurate în parcul industrial;
- ✓ să asigure selectarea solicitărilor de admitere de noi agenți economici în parcul industrial;
- ✓ să atragă investitori pentru dezvoltarea de activități productive și servicii;
- ✓ să elaboreze strategia de funcționare și dezvoltare a parcului industrial;
- ✓ să asigure relațiile de colaborare cu autoritățile guvernamentale și cu autoritățile administrației publice locale și centrale.

Așa cum se observă, legiuitorul a oferit un cadru legislativ extrem de generos cu privire la modalitatea de administrare a parcurilor industriale. Nu se face vorbire despre tipul de societate de administrare (SRL, SA, etc.), nici despre modalitatea de selectare sau înființare a unei astfel de societăți, nici despre modul de finanțare, nici despre modul de organizare, etc. Legiuitorul a lăsat la latitudinea proprietarilor (acționarilor) chestiuni cu privire la management, strategii, politici, modele și metode de abordare.

3.3.3. Strategia națională privind îmbunătățirea competitivității IMM-urilor în România

Strategia Guvernului României cu privire la IMM-uri prevede următoarele:

- a. crearea unui mediu de afaceri favorabil înființării și dezvoltării IMM;
- b. dezvoltarea capacității competitive a IMM;
- c. îmbunătățirea accesului IMM la finanțare;
- d. îmbunătățirea accesului IMM pe piețele externe;
- e. promovarea culturii antreprenoriale și întărirea performanțelor manageriale.

(Strategia guvernamentală pentru susținerea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii în perioada 2004 – 2008, pg.6)

3.3.4. Managementul societății comerciale TETAROM SA

În conformitate cu legislația pentru regiile autonome, societățile și companiile naționale și societățile comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar, precum și filialele acestora, directorii generali/directorii asigură conducerea acestora în baza unui contract de mandat încheiat în condițiile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată (O.U.G. 79/18 iunie 2008).

Acesta are ca obiect îndeplinirea unor obiective și criterii de performanță aprobate de către acționari, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților comerciale la care

statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar, respectiv de către conducerea ministerelor, autorităților publice centrale sau locale în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea cărora se află, în cazul regiilor autonome.

Criteriile și obiectivele înscrise în contractul de mandat se actualizează anual, în termen de 30 de zile de la data aprobării bugetului de venituri și cheltuieli.

Obiectivele și criteriile cuantificabile se urmăresc lunar pe baza realizărilor cumulate de la începutul anului.

Conducerea executivă a societății trebuie să prezinte și prezintă lunar Consiliului Județean Cluj un raport privind realizarea criteriilor de performanță și a obiectivelor cuantificabile, întocmit conform formularelor anexate. Consiliul Județean Cluj, în calitate sa de acționar majoritar al TETAROM SA, urmărește îndeplinirea obiectivelor și criteriilor precum și condițiile de evaluare a acestora.

Criteriile de performanță și obiectivele cuantificabile sunt determinate și calculate în funcție de specificul activității societății.

În capitolul 5 sunt descrise mai pe larg și alte aspecte ale managementului societății comerciale TETAROM SA.

De asemenea TETAROM SA are o politică proprie cu privire la calitate, motiv pentru care am implementat, menținut și îmbunătățit continuu sistemul de management al calității în conformitate cu standardul SR EN ISO 9001:2008.

CAP.4. METODOLOGIA DE CERCETARE

Acest capitol prezintă instrumentele specifice unei cercetări științifice (*biblioteca și resursele sale, computerul și programele software, tehnicile de măsurare, statistica, mintea umană, facilități de comunicare și limbaj de specialitate*) și face o clasificare a tipurilor de cercetare: *fundamentală, aplicativă și de dezvoltare*.

În cazul lucrării de față, fiind vorba despre o cercetare aplicativă, am întreprins următorii pași:

- Am studiat concepte, am cercetat bibliografia de bază a managementului organizațiilor, mici și mijlocii care stau la baza administrării infrastructurilor de afaceri de tip parc industrial
- Am făcut analize comparative, încercând o evaluare a situației pe plan mondial, la nivelul Uniunii Europene și mai ales la nivelul României.

- Am încercat stabilirea rolului unor astfel de infrastructuri de afaceri în dezvoltarea locală și regională, cercetând mai multe tipologii: parcurile industriale, științifice, tehnologice, incubatoare, clustere, etc.
- Am urmărit legăturile directe sau indirecte între rolul acestor infrastructuri și modalitățile de dezvoltare a lor și a comunităților locale și regionale, crearea de locuri de muncă, atât pe orizontală cât și pe verticală, locuri de muncă cu valoare adăugată mare, etc.
- Am constituit, pentru prima dată în România, un material complex cu privire la fenomenul infrastructurilor de afaceri de tip parc industrial, etc., legislație, concepte internaționale, modele de succes, modalități de definire și realizare, statistici, analize comparative, puncte de vedere ale unor personalități în domeniu, puncte de vedere și contribuții personale.

Principalele metode și instrumente de cercetare (investigare) folosite au fost:

- *metoda chestionarului;*
- *focus grupuri;*
- *seminarii și ”workshop-uri”, interviul;*
- *vizite și participări la diverse evenimente.*

CAP.5. STUDIU PRIVIND ROLUL INFRASTRUCTURILOR DE AFACERI ÎN DEZVOLTAREA LOCALĂ ȘI REGIONALĂ – STUDII DE CAZ

În acest capitol am prezentat două situații, două studii empirice, la care am participat direct pe parcursul a 10 ani de activitate, ani care au dus la crearea a trei parcuri industriale care au atras investiții directe locale, naționale sau internaționale, care au creat un număr impresionant de locuri de muncă, majoritatea în domenii de vârf, bine plătite, cu valoare adăugată mare atât la nivel local cât și regional (județul Cluj dar și județele Mureș, Bistrița-Năsăud, Sălaj și Alba).

5.1. Studiu de caz – Parcurile Industriale TETAROM

Crearea și dezvoltarea de parcuri tehnologice, industriale și de afaceri este un mod unanim recunoscut de dezvoltare a mediului de afaceri dintr-o regiune, prin promovarea înființării de noi companii și susținerea celor existente. Ideea de creare a unui parc industrial în zona Clujului a apărut în anul 2000 pe baza unui proiect dezvoltat de Consiliul Județean Cluj (CJC).

Obiectivul major al proiectului s-a dorit a fi furnizarea serviciilor pentru asigurarea facilităților în afaceri, în scopul susținerii și stimulării competențelor din regiune în

dezvoltarea și realizarea de software și produse cu tehnologie înaltă (high technology), prin industrii nepoluante, cum ar fi: tehnologia informației (IT), comunicații și electronică aplicată, nanotehnologii, biotehnologii. Se poate spune cu certitudine că, astăzi, Parcurile Industriale TETAROM sunt modele de business pentru creșterea performanței industriale a întreprinderilor mici și mijlocii din România.

5.1.1. Dezvoltarea inițială

Pentru ducerea la îndeplinire a proiectului și punerea în practică a ideii, în noiembrie 2001 se înființează societatea TETAROM SA, (Transilvania Echipamente și Tehnologii Avansate produse în **ROMÂNIA**). Obiectul principal de activitate al societății este administrarea parcurilor industriale.

Obiectivele avute în vedere de către TETAROM SA încă de la începutul activității sale au fost:

- crearea și dezvoltarea unor industrii de înaltă tehnologie;
- stimularea activităților de cercetare în domeniile tehnologiilor avansate;
- crearea, în ritm accelerat, de noi locuri de muncă calificate, în special pentru absolvenții universităților clujene;

Prin Studiul de fezabilitate inițial au fost abordate mai multe probleme. Ca *fundamentare a necesității investiției* s-a precizat faptul că obținerea profitului are un dublu scop:

- de a asigura autofinanțarea parcului după încheierea finanțării;
- de a se obține un câștig socio-economic prin acest proiect.

Raportul de Analiza de Fezabilitate realizat a fost prezentat Comisiei Europene și pe baza lui s-a obținut finanțarea proiectului numit „Dezvoltarea zonei economice de Vest Cluj – parc industrial pentru tehnologii avansate” (PHARE RO 0007.02.03.03), în valoare de 6.464.945 Euro.

5.1.2. Dezvoltare sustenabilă

5.1.2.1. Infrastructură

Construcția a început în 2003, pe o suprafață inițială de 20 ha, ulterior suplimentată la 26 ha și s-a finalizat în 2007. Anul următor, datorită multelor solicitări de locare în parcul industrial TETAROM I suprafața parcului a fost extinsă, în acest moment TETAROM I având 31,9 hectare.

Pe parcursul dezvoltării amintite pentru TETAROM I au apărut noi oportunități, clienți importanți cu greutate pe piața economică mondială. Astfel, ideea inițială TETAROM

a ajuns să fie atât de viabilă încât s-a întrevăzut necesitatea creării altor două parcuri industriale cu aceeași „marcă” - TETAROM.

Astfel au apărut parcurile industriale, pentru locarea celor doi giganți din industria motoarelor (firma americană Emerson) și industria telefoniei mobile (firma finlandeză Nokia).

În august 2011 situația celor trei Parcuri Industriale TETAROM arată astfel:

1. *Parcul Industrial TETAROM I*: suprafață: 31,9 ha, grad de ocupare: 94,68%, număr de firme: 50, valori de investiții: peste 37 milioane de euro; locuri de muncă create: ~ 1000 (la 31.12.2009).

2. *Incubatorul de Afaceri din Parcul Industrial TETAROM I*: grad de ocupare: 100%;

3. *Parcul Industrial TETAROM II*: suprafață: 12 ha, grad de ocupare: 100%, valori de investiții: 75 milioane Euro, locuri de muncă create: ~ 1.000.

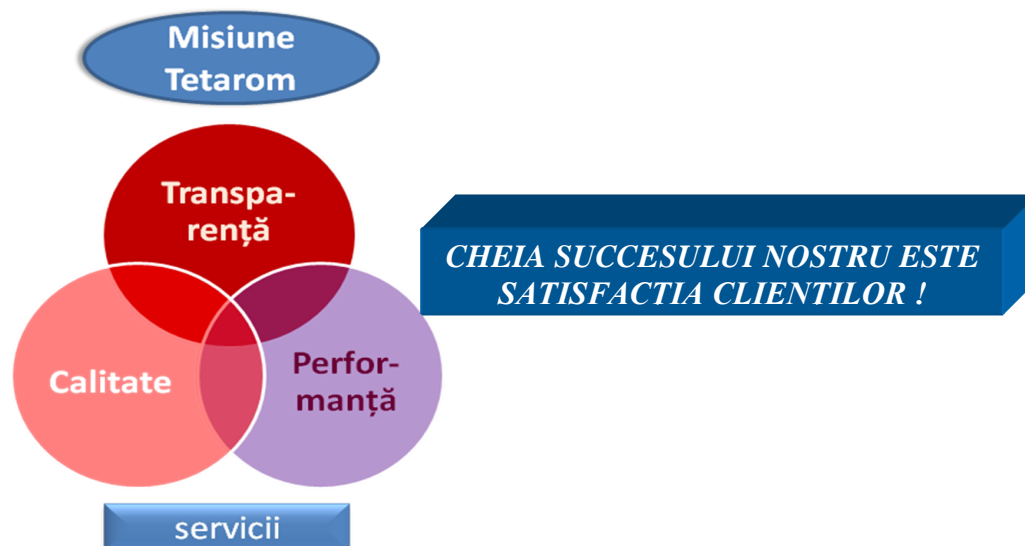
4. *Parcul Industrial TETAROM III*: suprafață: 154,562 ha;

- 17 ha sunt ocupate de infrastructura aferentă (drumuri, rețele de apă, canal, energie electrică, telecomunicații, gaze naturale, stație de epurare, stație de pompe);
- 50 ha disponibile pentru viitoare dezvoltări;
- clienți semnificativi: Nokia România SRL;
- valori de investiții: peste 60 milioane Euro;
- locuri de muncă create: ~ 4.500.

5.1.2.2. Activitatea de bază

Viziunea societății – realistă și realizabilă pe termen mediu și lung – conturează o companie puternică, a cărei caracteristici vor fi transparență, calitate și performanță. Aceasta este politica managementului, aplicată încă de la începuturile societății în activitatea desfășurată.

Asigurarea unor servicii eficiente cantitativ și calitativ, responsabile la adresa mediului înconjurător, va decurge în condițiile unei reale și permanente preocupări pentru nevoile și doleanțele clienților noștri. Imperativele legii vor contura în continuare cadrul pentru realizarea acestei viziuni.

Politica managementului în SC TETAROM SA

În prezent, societatea administrează trei parcuri industriale: TETAROM I, TETAROM II și TETAROM III, pe bază de contract de administrare încheiat cu Consiliul Județean Cluj (CJC). TETAROM SA a avut și are și în prezent, pentru viitorul proiect pe care dorește să-l dezvolte – al patrulea Parc Industrial TETAROM - calitatea de Unitate de Implementare a Proiectului pentru infrastructurile aflate în construcție, aferente celor trei parcuri industriale.

Pe lângă activitatea de administrare efectivă a acestor parcuri, societatea desfășoară, pe bază de licențe, pentru clienții din Parcurile Industriale TETAROM, activități de furnizare și distribuție de energie electrică și furnizare de gaze naturale.

5.1.2.3. Resurse umane și materiale

TETAROM SA avea, la sfârșitul anului 2010, 50 de angajați din 64 cât prevede organigrama societății iar conducerea este asigurată de un Consiliu de Administrație format dintr-un președinte, opt membri și trei cenzori.

Regulamentul de organizare și funcționare a TETAROM SA permite realizarea următoarelor funcții: funcția operațională, funcția de dezvoltare, funcția comercială, funcția financiară, funcția de resurse umane, funcția de relații publice.

Patrimoniul propriu al TETAROM SA cuprinde mijloacele fixe (terenuri, clădiri administrative, depozite, autovehicule, mobilier, echipamente de calcul) și mijloace circulante, respectiv mijloace bănești, materiale etc.

De asemenea, TETAROM SA are în administrare bunuri ce fac parte din patrimoniul public (terenuri, rețelele publice de apă-canal, curent electric, gaze naturale).

Autoritățile publice locale care dețin patrimoniu public au obligația să investească în modernizarea acestuia.

5.1.2.4. Alte realizări

În 2008 capitalul social al TETAROM SA a fost majorat la valoarea de 14.140.510 lei, menținându-se la această valoare până în prezent.

TETAROM SA este:

- marcă înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci din decembrie 2007;
- certificată ISO 9001:2008 pentru implementarea și menținerea unui sistem de management al calității conform normelor standardului amintit, de către firma germană DEKRA Certification GmbH;

- membră a Asociației Parcurilor Industriale, Tehnologice, Științifice și a Incubatoarelor de Afaceri din România (APITSIAR), prin intermediul căreia este membră a IASP (International Association of Science & Technology Parks) și EURADA (European Association of Development Agency);

- membră la AICAR – Asociația Incubatoarelor și Centrelor de Afaceri din România

Tot la capitolul realizări:

- ✓ Crearea unui incubator de afaceri în cadrul Parcului Industrial TETAROM I, inaugurat în iunie 2007, ocupat integral.
- ✓ Semnarea unui Protocol dintre TETAROM SA și două dintre universitățile clujene: Universitatea Babeș-Bolyai și Universitatea Tehnică, în scopul sprijinirii ideilor viabile de afaceri ale studenților și absolvenților celor două universități, încurajării și sprijinirii de către TETAROM SA și CJC a studenților sau/și absolvenților în constituirea unor noi afaceri tehnologice inovative.
- ✓ Diverse recunoașteri locale, naționale și internaționale pentru excelența în afaceri și pentru contribuția la dezvoltarea economică a regiunii.
- ✓ Organizarea seminarului „TETA - Infrastructuri de afaceri, de la idee până la recunoaștere internațională”, seminar ajuns la cea de a treia ediție, acesta constituind o importantă platformă de comunicare pentru toți cei implicați în domeniu: parcuri industriale, incubatoare de afaceri, autorități centrale și locale, întreprinderi mici și mijlocii, universități, unități de cercetare - dezvoltare, etc.

5.1.3. Strategie și marketing teritorial

Odată cu dezvoltarea de clustere, parcuri științifice, parcuri industriale, parcuri de business, zone asistate, defavorizate sau alte categorii de infrastructuri de afaceri, toate cu ajutor din partea guvernelor naționale, regionale sau locale OFERTA TERITORIALĂ este din ce în ce mai amplă.

Infrastructurile de afaceri cum sunt parcurile industriale au devenit sectoare economice puternic dezvoltate, chiar în condițiile în care diferă modul de abordare de la o țară la alta și în orice caz au devenit subiectul unei competiții câteodată lipsită de fairplay pentru atragerea de investiții, mai ales străine.

Așa a apărut noțiunea de marketing teritorial prin care se caută soluții pentru punerea la maximum în valoare a resurselor unui teritoriu.

În acest sens, executivul TETAROM SA a realizat în anii 2006 și 2008 Strategia de Dezvoltare a societății și a Parcurilor Industriale TETAROM, creionând pașii necesari asigurării succesului unei astfel de strategii.

5.1.4. Relații cu clienții și mass-media

5.1.4.1. Mass-media

Relațiile cu mass-media s-au realizat prin intermediul:

- ✓ comunicatelor de presă, talk show-uri TV și Radio
- ✓ materiale promoționale, publicitare și de conștientizare apărute în presă
- ✓ prezentări ale firmei cu diverse ocazii, prezentări video, conferințe de presă
- ✓ participări la târguri, seminarii și conferințe în țară și în străinătate
- ✓ Întâlniri punctuale cu parteneri de afaceri din țară și străinătate
- ✓ Realizarea site-ului de Internet care este periodic actualizat și îmbunătățit, în scopul păstrării unei imagini profesioniste a societății.

5.1.4.2. Identitate corporativă

În cursul anului 2010 a fost realizat Manualul de identitate corporativă al societății. Ca urmare, au fost făcute o serie de schimbări în imaginea firmei pentru obținerea și menținerea unei identități vizuale.

Cartea de vizită a unei companii este, în primul rând, modul vizual în care se prezintă pe piață, asta însemnând: mesaj, culori, semne grafice, fonturi, mape de prezentare, CD-uri, cărți de vizită, etc.

Cu timpul, acestea capătă notorietate care se răsfrânge și asupra companiei, certificând bunul comportament în afaceri.

TETAROM SA a trecut printr-un proces îndelung de restyling, iar identitatea vizuală la nivelul anului 2010 cuprinde suma elementelor primare proprii brandului, adică a ansamblului de simboluri grafice - combinații de culori și forme, accente și proporții, imagini – care reprezintă brandul în orice comunicare. Combinația acestor elemente considerate definitorii pentru brand constituie identitatea sistematică, unică și distinctivă a brandului TETAROM.

5.1.4.3. Negociere și contractare

În ceea ce privește relațiile cu clienții societății, acestea se desfășoară în bune condiții, pe baze contractuale. Atât sistemul de calitate implementat în organizația TETAROM SA, cât și legislația privind furnizarea de utilități impun existența unei permanente supravegheri a satisfacției clienților. Politica de comunicare însușită de echipa managerială susține activ necesitatea ca societatea să funcționeze puternic *orientată spre client*.

Un capitol special pentru TETAROM SA îl reprezintă activitatea de negociere și contractare. Spun că acest capitol este special datorită structurii extrem de eterogene a clienților (firme românești, firme străine, firme mixte, firme în curs de înființare, spin-off-uri, firme în faza de incubare, firme de producție, firme de prestări servicii, firme europene, firme americane, firme multinaționale, firme de avocatură românești și străine, reprezentanțe ale unor firme, etc.).

a. Negocierea

Negocierea reprezintă atingerea unor obiective printr-o înțelegere asupra căreia ambele părți cad de acord și pe care o susțin. În ceea ce privește tipurile de abordare am fost și suntem conștienți de existența celor trei tipuri de abordare, fără a uita de formula câștig-câștig:

- oferă/primește – oferă/primește;
- oferă/primește – primește/oferă;
- primește/oferă – primește/oferă.

Din păcate, mai ales în negocierile cu companiile multinaționale și consilierii acestora (firme de avocatură), principiile și metodologiile mai sus descrise nu au funcționat întotdeauna.

Compromisul și atingerea obiectivelor au fost mereu cele mai utile rețete.

b. Contractarea

Contractul constituie rezultatul negocierilor și reprezintă acordul de voință al părților, așa cum spune și Codul Civil: Convenția e legea părților. Contractele se referă la cesiune, administrare, închiriere, asociere în participațiune, vânzare-cumpărare, suprafață, racordare, furnizare și de distribuție a energiei electrice, prestări serviciu și de achiziții

Dintre caracterele juridice ale contractelor încheiate de către TETAROM SA cele mai importante și pe care se insistă sunt caracterele „sinalagmatic” și „consensual”.

5.1.5. Analize privind potențialul TETAROM SA

În cursul anului 2010 am întocmit diverse analize pentru TETAROM SA, în scopul evaluării funcționării societății.

5.1.5.1. Analiza potențialului competitivității TETAROM SA – analiza SWOT

SWOT este un instrument de analiză strategică, flexibil și ușor de aplicat, pe care o organizație sau o echipă de proiect îl folosește pentru a identifica cele mai potrivite direcții de acțiune.

Principalul avantaj al unei astfel de analize îl constituie consensul între membrii echipei. După ce au căzut de acord asupra punctelor tari (“Strengths”), a punctelor slabe (“Weaknesses”), a oportunităților (“Opportunities”) și a amenințărilor (“Threats”) care afectează echipa, este mult mai ușor să se identifice soluțiile necesare. După ce au fost obținute datele din analiza SWOT trebuie adoptate deciziile cu privire la ce este de făcut.

Analiza SWOT de evaluare a potențialului societății TETAROM SA, văzută ca structură de sprijin a afacerilor este prezentată mai jos:

<i>Puncte tari</i>	<i>Puncte slabe</i>
• Orientarea către client	• Inexistența unui specialist și a unei Strategii de Relații Publice la nivelul societății
• Crearea unui număr mare de locuri de muncă	
• Dezvoltarea unor infrastructuri de afaceri moderne, ideea de parcuri industriale fiind pentru investitori un punct de atracție	• Lipsa unui feedback din partea majorității clienților, în urma sondajelor / chestionarelor efectuate
• Creșterea nr. de locuri de muncă bine plătite și cu VA mare, mai ales datorită prezenței centrelor de CD și proiectare de la Energobit, Nokia și Emerson	• Fonduri insuficiente pentru dezvoltarea parcurilor industriale TETAROM și diversificarea serviciilor oferite, datorită crizei economice
• Asigurarea serviciilor (utilități, consultanță, etc) la cele mai înalte standarde de calitate	• Spații insuficiente în Parcurile Industriale TETAROM
• Profesionalismul și responsabilitatea personalului angajat	• Forma de constituire – societate pe acțiuni cu capital de stat – timp îndelungat pentru luarea deciziilor importante: CA, AGA, CJC, CL
• Amplasarea optimă a celor trei Parcuri Industriale TETAROM pentru toate tipurile de activități economice	
• Măsuri clar conturate pentru sprijinirea clienților afectați de criza economică	• Aplicarea parțială a strategiei de dezvoltare, din motive obiective (inclusiv criza economică)
• Transparența în serviciile oferite clienților	
• Atragerea de finanțări nerambursabile, pentru investiții care susțin creșterea competitivității sectoarelor public și privat	• Diminuarea investițiilor în toate sectoarele economiei, datorită crizei economice
• Creșterea gradului de inovare în firme, prin investiții	• Redimensionarea activităților agenților economici
• Atragerea de investiții care să conducă la creșterea economiei în regiune prin folosirea resurselor umane și materiale din zonă	• Migrația de specialiști
• Dezvoltarea unui Pol de Competitivitate regional	• Pătrunderea concurenților externi privați
• Dezvoltarea de branduri locale care să asigure avantaje competitive pe piața externă	• Concurența țărilor asiatice în furnizarea de produse și forță de muncă

<ul style="list-style-type: none"> • Dezvoltarea de produse / servicii atât în sectorul public cât și în cel privat ⇒ dezvoltarea pe orizontală a economiei regionale 	<ul style="list-style-type: none"> • Instabilitate legislativă, instabilitate fiscală, instabilitate economică, codul muncii extrem de rigid și nefavorabil investitorilor
<ul style="list-style-type: none"> • Clujul este un important centru universitar (peste 10 000 absolvenți de studii superioare anual) 	<ul style="list-style-type: none"> • Scăderea ratingului național

5.1.5.2. Indicatori economici ai clienților. Analiza relației TETAROM SA cu clienții din parcurile industriale TETAROM

Începând cu anul 2008 indicatorul „măsurarea gradului de satisfacție a clienților” fiind o cerință a Sistemului de Management al Calității, s-a impus trimiterea de chestionare dorind să obținem informații legate de comunicarea cu TETAROM SA, personalul și serviciile furnizate.

Răspunsurile primite au fost centralizate, iar pe baza situației obținute am făcut o comparație cu anul anterior Am întocmit un grafic al evoluției indicatorilor privind măsurarea gradului de satisfacție a clienților.

Utilizând situațiile economice publice (bilanțuri depuse de agenții economici din parcuri) existente pe site-ul Ministerului de Finanțe am realizat și o situație centralizată a anumitor indicatori financiari.

5.1.6. Impactul crizei economice mondiale asupra situației Parcurilor Industriale TETAROM

5.1.6.1. Analiză cadru la nivel național

România a înregistrat o creștere economică medie de 6,3% între 2001-2008, una dintre cele mai mari creșteri economice din Uniunea Europeană. Cu toate acestea, efectele crizei au fost resimțite în România mult mai puternic decât în restul UE. PIB-ul României s-a contractat cu 7,1% în 2009.

Motivele principale ale acestor evoluții nefavorabile în România pot fi regăsite în modelul nesustenabil de creștere economică pre-criză:

Criza a scos în evidență vulnerabilitățile majore ale modelului de creștere economică pre-criză din România, fiind evident că acesta trebuie schimbat pentru a putea asigura o creștere economică sănătoasă și sustenabilă pe termen mediu și lung. În aceste condiții, principalele motoare ale creșterii economice pe termen mediu ar trebui să provină din sectoarele implicate în activitatea de export: industria, agricultura și, într-o oarecare măsură, energia.

5.1.6.2. Impactul crizei economice mondiale asupra Parcurilor Industriale TETAROM

Criza economică și financiară nu a ocolit nici parcurile industriale. Soluții ar fi diversificarea și creșterea serviciilor oferite, de la vânzarea utilităților și până la consultanță.

Soluția de depășire a crizei pentru TETAROM SA a fost aceea de a continua investiția în infrastructură și servicii (furnizare și distribuție de gaze, furnizare și distribuție de electricitate), respectiv o politică atentă de reducere a chiriilor și taxei de administrare.

În cadrul Programului Operațional Regional, Axa Prioritară 1, PIDU, CJC și TETAROM SA au demarat la nivelul lunii octombrie 2010 două noi proiecte de investiții:

- Parcul Industrial TETAROM IV, 85 de hectare, Comuna Feleacu, jud. Cluj, valoarea investiției conform devizului inițial - 10 milioane de euro;
- extinderea infrastructurii Parcului Industrial TETAROM I, valoarea investiției conform devizului inițial - 10 milioane de euro.

5.1.7. Modalități de perfecționare și dezvoltare a infrastructurilor de afaceri TETAROM

Așa cum era stipulat încă în anul 2006 în Strategia de dezvoltare a TETAROM SA liniile directoare au fost și vor rămâne maximizarea performanțelor din punct de vedere managerial, tehnic și financiar pentru a exploata cu eficiență sporită resursele de mediu, materiale și umane în perspectiva unei dezvoltări durabile.

Modelul implementat de TETAROM SA este un model de parcuri de business, deoarece activitățile desfășurate de clienți în aceste parcuri sunt activități de producție, servicii, cercetare, dezvoltare și incubator de afaceri.

Diversificarea activităților proprii este un alt element care a condus la maximizarea profitului TETAROM SA.

Oferta TETAROM a fost întotdeauna cea mai bună, raportat la ceea ce oferă piața imobiliară locală și chiar națională.

Societatea administrator TETAROM SA trăiește exclusiv din venituri proprii, nu este finanțată/subvenționată nici de la bugetul național și nici de la cele locale. Are licențe de furnizare și distribuție de energie electrică, licență pentru furnizare de gaze naturale. În 2008 s-au investit din veniturile proprii în general în infrastructura de distribuție a energiei electrice.

5.2. Cercetare experimentală aplicată altor tipuri de infrastructuri de afaceri

5.2.1. Chestionare trimise parcurilor industriale

În septembrie 2010 am întocmit două chestionare pe care le-am trimis celor patruzeci și nouă de parcuri industriale cu titlu, din România.

Prin aceste chestionare mi-am propus să fac o analiză asupra modalităților în care s-au constituit aceste parcuri și finanțarea care a stat la baza înființării lor, asupra nivelului de funcționare și a modului în care se administrează și se promovează, a numărului de clienți și a activităților pe care le desfășoară. Totodată am dorit să obțin păreri și propuneri de îmbunătățire a legislației privind parcurile industriale.

Din cele 49 de solicitări trimise am primit răspunsuri de la 25 de parcuri industriale, ceea ce reprezintă un eșantion de 51 %, adică o proporție foarte bună, peste așteptări.

Câteva concluzii:

1. Finanțarea care a stat la baza constituirii celor 25 de parcuri industriale :

- mai mult de jumătate dintre ele au fost finanțate de la bugetul administrației publice (consilii locale și consilii județene);
- șase parcuri industriale, adică 24% au folosit finanțări multiple (fonduri ale administrației publice locale, județene sau naționale, fonduri EU sau fonduri private) ;
- 4 parcuri industriale, adică 16% au beneficiat de fonduri PHARE pentru constituire ;
- 9 parcuri industriale, adică 36% sunt în totalitate private.

2. În ceea ce privește localizarea parcurilor industriale, marea majoritate a lor este situată în mediul urban.

3. Toate parcurile industriale sunt funcționale, doar 3 dintre ele (12%) sunt specializate

4. Ocuparea parcurilor industriale, la 1 septembrie 2010 față de 31 decembrie 2008, a crescut cu 14%.

5. Doar în 8 parcuri industriale (32%) se desfășoară activități de cercetare-dezvoltare. În ceea ce privește promovarea parcurilor industriale, toate cele 25 desfășoară activități în acest scop, prin metode și resurse proprii, doar 10 dintre ele (40%) apelând și la firme de specialitate. Ca instrumente alese pentru promovare, 84% utilizează mijloacele mass-media și pliantele, 36% conferințele și târgurile și 72% Internetul.

5.2.2. Chestionare trimise unor firme din Cluj cu activitate de producție

În cursul lunii octombrie 2010 am demarat o sondare a mediului de afaceri din Cluj-Napoca prin întocmirea și trimiterea unui chestionar către firmele cu renume care au ca obiect

de activitate producția. Prin întocmirea acestui nou chestionar am dorit să văd dacă aceste firme din municipiul Cluj-Napoca au cunoștință de:

- existența unor parcuri industriale în județ;
- impactul pe care îl au aceste infrastructuri de afaceri în economia regională;
- facilitățile pe care legislația din România le oferă parcurilor industriale (societăților administrator și firmelor localizate în parc).

Concluziile sunt următoarele:

1. firmele au cunoștință despre existența parcurilor industriale din județ;
2. ca și condiții de relocare a firmei într-o altă zonă (parc industrial) în afara municipiului Cluj-Napoca a fost precizată în procent de 100% nevoia „existenței de facilități fiscale (naționale, regionale, locale)”, iar o altă condiție precizată în proporție de 66,6% a fost cea privind achiziția terenului, care să poată fi făcută la un preț scăzut;
3. 66,6% au ales ca nouă locație viitorul Parc Industrial TETAROM VI din zona Baciu/Mera/Gârbău;
4. 66,6% au implementată o politică de protejare a mediului înconjurător, care este și funcțională.

5.2.3. Focus – grupuri

Această metodă a fost aplicată de subsemnatul în calitate de partener în proiectele Zona Metropolitană Oradea, Zona Metropolitană Cluj, Parcurile Industriale TETAROM, Strategia de Dezvoltare a Județului Cluj (2004-2007).

Focus grupurile au fost discuții pe anumite teme, strict delimitate și au făcut parte din categoria tehnicilor calitative de culegere a datelor pentru analiza percepțiilor, motivațiilor, sentimentelor, nevoilor și opiniilor oamenilor.

Tehnica aceasta a constat într-o discuție de grup planificată, organizată, pentru obținerea percepțiilor legate de o arie de interes strict delimitată, participanții împărtășindu-și ideile și percepțiile.

Discuțiile organizate au fost o tehnică de cercetare în care suportul pentru culegerea datelor a fost interacțiunea de grup pe o temă stabilită anterior, în care au fost avute în vedere câteva chestiuni esențiale: scopul focus grupului, localizarea sursei de date, evidențierea și clarificarea rolului cercetătorului.

5.2.4. Participarea la evenimente

Participarea la evenimente de tip seminar, workshop, conferințe, târguri are ca scop aducerea în atenția mediului de afaceri, național și internațional, a potențialului pieței

românești și implicit a firmei (promovarea firmei) și a posibilităților de realizare a unor relații de afaceri reciproc avantajoase.

Participări semnificative:

- seminarul CLIPreg (proiect finanțat de Uniunea Europeană), seminar cu participare internațională, de la Timișoara.
- Conferința regională ERIK Network Kracovia, Polonia. 2005
- Târguri, seminarii și conferințe: Hanovra, Passau, Landshut, München, Parma, Székesfehérvár, Clermont Ferand, Viena, Linz, Vichy, Treviso, Udine, Kracovia, Alba-Iulia, Satu-Mare, Brașov, București. În cadrul acestor evenimente a apărut posibilitatea de a sta de vorbă cu parteneri și potențiali parteneri de afaceri din țară și străinătate, împărtășindu-se din experiența acumulată pe parcursul timpului de ambele părți.

În iunie 2009 am organizat primul seminar cu titlul **TETA - Infrastructuri de afaceri, de la idee până la recunoaștere internațională**, la care am reușit să adunăm sub aceeași “umbrelă” reprezentanți ai unor ministere, ai Agenției de Dezvoltare din zona de nord-vest, reprezentanți ai diverselor parcuri industriale din țară și ai clienților parcurilor industriale TETAROM. Prin organizarea acestui seminar se dorește instaurarea unei frumoase tradiții în peisajul de afaceri local, evenimentul constituind o importantă platformă de comunicare pentru toți cei implicați în domeniu: parcuri industriale, incubatoare de afaceri, autorități centrale și locale, întreprinderi mici și mijlocii, universități, unități de cercetare - dezvoltare, etc.

CAP.6. CONCLUZII

Concluziile cu privire la cercetarea fenomenului infrastructurilor de afaceri au fost prezentate în fiecare capitol sau chiar subcapitol din prezenta teză. Pentru o mai bună cunoaștere și înțelegere, în acest capitol, prezint de o manieră mai organizată părerea propriei cu privire la tematica studiată.

6.1. Concluzii generale

O clasificare a infrastructurilor de dezvoltare economică este destul de dificilă.

Există foarte multe studii de caz, studii de cercetare și analiză, studii de fezabilitate, lucrări publicate în reviste de specialitate referitoare la tema abordată. Putem vorbi astfel de zone industriale, zone libere, districte și metadistricte industriale, clustere industriale, parcuri industriale, parcuri științifice (tehnologice, incubatoare, centre de inovare, centre de transfer tehnologic), parcuri comerciale, parcuri de business, etc.

Totuși cele mai cunoscute infrastructuri de afaceri analizate în literatura de specialitate internațională sunt: parcurile științifice, parcurile industriale și clusterelor industriale și incubatoarele de afaceri.

Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii este condiția esențială pentru progresul și prosperitatea unei țări. Infrastructura reprezintă, pentru orice țară, coloana vertebrală a economiei.

Odată cu apariția Uniunii Europene și a fenomenului globalizării, atât la nivel politic cât și la nivel economic, tot mai multe organisme europene s-au implicat din ce în ce mai insistent asupra conceptelor și direcțiilor în care economia UE trebuie să evolueze.

Prin declarația de la Lisabona, s-a definit rolul universităților în cadrul cercetării europene, lansându-se triumghiul: cercetare - educație - inovare, stabilindu-se programul cadru de arie europeană a cercetării, concretizat prin programul cadru FP6 și ulterior FP7 (2007-2013).

Parcurile științifice, oriunde în lume, presupun o strânsă legătură între mediul academic privat sau public și sectorul de business.

Parcul industrial este o grupare-consorțiu de unități de producție și servicii situate într-un spațiu limitat, care asigură condiții tehnologice moderne, utilizat în principal de către întreprinderi mici și mijlocii, cu scopul de a obține produse și servicii de calitate. Creșterea economică locală, regională, mondială și globalizarea au creat o competiție acerbă între deținătorii de parcuri industriale, fiecare din aceștia încercând să ofere condiții din ce în ce mai bune potențialilor investitori.

Astfel, conceptul simplu de parc industrial evoluează spre cel de parc de afaceri (business park), unde, în afara parcelei și utilităților aferente companiilor de producție apar, masiv, serviciile, în așa fel încât astăzi avem în parcuri servicii financiar bancare, spații comerciale, hotel, servicii medicale, servicii pentru practicarea diverselor sporturi, servicii sociale (grădinițe, școli vocaționale, colegii tehnice, poliție, pompieri, prim ajutor, etc.), complexe expoziționale, săli de conferințe multifuncționale, etc.

În ultimii 15 ani tendința este de a dezvolta districte industriale care să evolueze mai apoi către clusterelor industriale. În competiția globală pentru piețe, șansele succesului economic al unei țări sau al unei regiuni se bazează pe specializarea ofertei și concentrarea eforturilor de dezvoltare spre domenii-cheie, unde se dețin avantaje competitive, resurse și competențe. În acest context, clusterelor inovative sunt o soluție de succes datorită faptului că oferă o combinație de dinamism antreprenorial, legături intense între companii și instituții ce dețin cunoștințe de „top level”, respectiv sinergii pro-active între actorii principali ai inovării.

În zilele noastre, multe dintre clustere sunt deja structuri transnaționale care au, fiecare, în componență milioane de angajați.

În cazul întreprinderilor mici și mijlocii principala problemă nu este ideea, serviciul sau produsul pe care acestea le oferă și nici clienții, ci spațiul. Nu mai este un secret pentru nimeni că prețurile ridicate ale spațiilor de producție și de birouri sunt uneori determinante pentru supraviețuirea unei mici afaceri pe piața românească. De aici a pornit și ideea înființării incubatoarelor de afaceri, locații care oferă IMM-urilor servicii de sprijin subvenționate pentru a se dezvolta.

6.2. Concluzii cu privire la situația din România

Ritmul de dezvoltare a României, în general și a unei regiuni, în special, depinde în mod esențial de crearea unei infrastructuri moderne.

România se află într-o perioadă de consolidare a economiei sale de piață. Procesul implică încă o serie de reforme structurale în ceea ce privește bazele economiei și reprezintă condiționalitatea esențială în raport cu îndeplinirea obiectivelor Lisabona. Statul român, după anul 1989, a încercat să încurajeze concentrările economice teritoriale prin politici publice. Așa au apărut parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, zonele libere, zonele defavorizate, zonele de restructurare industrială cu potențial de creștere economică, zonele asistate, incubatoarele de afaceri și mai nou, clusterelor.

Una dintre schemele controversate inițiate cu scopul de a dezvolta activitatea economică a fost promovată în 1998 și se referă la zonele defavorizate (zonele D), zone strict delimitate geografic, în care nivelul de șomaj local este de cel puțin trei ori mai mare decât media națională, în regiuni izolate, fără mijloace de comunicare și infrastructură adecvată.

În 2001, Guvernul României a introdus o altă schemă pentru sprijinirea politicii industriale, prin selectarea a 11 zone aflate în restructurare, dar cu potențial de creștere economică (HG 399/2001).

Dezvoltarea cea mai mare în România a avut loc în categoria parcurilor industriale.

Înființarea parcurilor industriale sau științifice rămâne un instrument de politică industrială și pentru dezvoltarea locală cu efecte sociale pozitive, care și-a dovedit eficacitatea în termeni de creștere a competitivității economice.

Un alt instrument menit să promoveze competitivitatea economică prin aducerea mai multor întreprinderi într-o singură locație a fost înființarea de incubatoare tehnologice și de afaceri.

Suportul acordat întreprinderilor mici și celor nou înființate prin intermediul incubatoarelor de afaceri sau a unor spații de lucru special amenajate reprezintă o facilitate majoră pentru a susține crearea locurilor de muncă și dezvoltarea economică. Procesul de incubare este un proces de dezvoltare socială, economică și antreprenorială, de natură privată și publică. Are ca scop descoperirea noilor idei de afaceri sau a firmelor aflate în faze inițiale de dezvoltare "start-up", ajutând astfel la accelerarea procesului de dezvoltare a IMM-urilor.

Un alt program național de finanțare a fost "Dezvoltarea infrastructurii de inovare și transfer tehnologic - INFRATECH", program al Ministerului Educației și Cercetării, prin Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică. Printre obiectivele principale ale programului ce s-a derulat în perioada 2004-2008 s-a evidențiat crearea și dezvoltarea de incubatoare tehnologice și de afaceri (ITA).

Firmele de administrare din parcurile industriale ar trebui să beneficieze de tratament preferențial, față de celelalte firme. De exemplu, pentru a deveni și mai atractiv, ar trebui ca licențele de furnizare de utilități: apă, canalizare, energie electrică și gaz - să fie acordate implicit, dacă cineva se organizează după principiile impuse de legislație și dacă dorește să fie furnizor. Ar fi imperios necesar ca legislația aferentă infrastructurilor de afaceri să fie radical modificată în felul următor:

1. Abrogarea următoarelor acte normative și emiterea unei singure legi astfel:

a. Abrogarea următoarelor:

- OUG 79/2001 - ordonanța de urgență nr. 79 din 31 mai 2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar;
- OG 65/2001 - ordonanța nr. 65 din 30 august 2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale;
- L 490/2002 - legea nr. 490 din 11 iulie 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale
- L 50/2003 - legea nr. 50 din 21 ianuarie 2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2002 privind constituirea și funcționarea parcurilor științifice și tehnologice
- L 244/2004 - legea nr. 244 din 9 iunie 2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere
- Ordinul 197/2005 – ordinul Președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperație nr. 197 din 18 octombrie 2005 privind modificarea procedurii de implementare a Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare de afaceri

▪ HG 918/2006 – hotărârea nr. 918 din 12 iulie 2006 pentru aprobarea Programului de stimulare a cercetării, dezvoltării și inovării – IMPACT;

b. *În locul actelor normative amintite mai sus, abrogate, propun emiterea unei singure legi/act normativ unic, în care să se formuleze toate procedurile cu privire la înființarea și dezvoltarea ulterioară a tuturor infrastructurilor de afaceri:*

- Parcuri industriale
- Parcuri științifice și tehnologice
- Incubatoare de afaceri
- Clustere industriale, etc.

Acest act legislativ trebuie să fie emis în concordanță cu următoarele normative și recomandări europene:

⇒ Tratatul de la Amsterdam – 1997 - cu privire la dezvoltarea durabilă

⇒ Summit-ul de la Goteborg – 2001 - cu privire la Strategia de Dezvoltare Durabilă a UE (SDD)

⇒ recomandările Comitetului Economic și Social European (CESE), Uniunii Europene (UE) și a Parlamentului European (PE) – 2005 – cu privire la rolul Parcurilor Tehnologice în transformarea industrială a statelor membre, evoluția tuturor parcurilor spre ”POLI DE INOVARE”

⇒ strategia de la Lisabona - relansată în anul 2005

c. *În această lege unică să fie stipulat cadrul legal general: cum se înființează, cum se primește titlul sau acreditarea pentru entitate, cum se finanțează, cum se administrează și cum se monitorizează aceste infrastructuri de afaceri.*

d. Toate entitățile din infrastructura de afaceri să fie în subordinea directă a cancelariei primului ministru, cu un secretar de stat care să răspundă direct de aceste entități.

e. Societățile de administrare a acestor infrastructuri de afaceri să nu mai fie considerate firme mari pentru a avea acces la finanțările din fondurile europene.

2. Modificarea legislației cu privire la ajutorul de stat, astfel:

a. Ajutorul de minimis să fie anulat și înlocuite toate ajutoarele de stat cu un singur act normativ, sub coordonarea cancelariei primului ministru. În acest moment ajutoarele de stat sunt acordate de MAI, MOFP, MEDC, Administrațiile publice locale, diverse agenții, etc.

b. Ajutoarele de stat acordate infrastructurilor de afaceri (parcuri industriale, științifice, incubatoare, etc.) să fie prelungite până în anul 2020.

NOTĂ: firmele înființate în parcurile industriale înainte de anul 2007 nu mai beneficiază de facilitățile fiscale promise la intrarea în parcuri, existând riscul enorm al diminuării acestor investiții și chiar anularea completă a lor

c. Anularea tuturor taxelor la înființarea de parcuri noi (scoaterea din circuitul agricol, alte taxe inventate ulterior legii parcurilor de tot felul de agenții cum ar fi studii pedologice, etc.).

6.3. Concluzii cu privire la parcurile TETAROM

Conceptul de parc industrial este deja unul învechit, trebuie să-l redefinim, să-l redenumim, să-l transformăm într-unul de Business Parc, căci nu se poate vorbi despre un parc industrial fără spații comerciale, clinici, bănci, grădinițe și parcuri de distracții, sau terenuri de sport.

Suportul acordat întreprinderilor prin intermediul parcurilor industriale reprezintă o facilitate majoră pentru a susține crearea locurilor de muncă și dezvoltarea economică.

Cel mai bun exemplu este modelul de succes TETAROM.

O muncă asiduă, constantă, disciplină, determinare și de fiecare dată un răspuns pozitiv la solicitările pertinente ale investitorilor, ar fi poate, soluția pentru reușita unui astfel de model.

Astfel la nivelul sfârșitului de an 2010, când TETAROM I este aproape integral ocupat, TETAROM II integral ocupat, iar TETAROM III parțial ocupat, energiile și experiența deja dobândite se concentrează spre ocuparea integrală a acestuia din urmă și spre realizarea parcului industrial TETAROM 4.

Cazul Parcurilor Industriale TETAROM este încă un exemplu de realizare a unor proiecte excepționale, atunci când ideile sunt valoroase și inovatoare.

Din exemplul prezentat ca studiu de caz - Parcurile Industriale TETAROM - regiunea din jurul Clujului a beneficiat din plin de efectele pozitive ale acestui concept industrial. Cel mai important efect îl constituie faptul că rata șomajului a atins la sfârșitul lui 2007, începutul lui 2008, cifre record, sub 1 %, mult sub media națională, care se situa undeva în jur de 6 %.

Incubatorul de afaceri din Cluj-Napoca din cadrul Parcului Industrial TETAROM I este un proiect al Consiliului Județean Cluj și al societății TETAROM SA. În incubator pot intra următoarele categorii de firme: firme recent fondate, aflate în primul an de funcționare; firme în al doilea an de funcționare; firme în al treilea an de funcționare. Chiria și taxa de administrare se percep în funcție de stadiul de dezvoltare a firmei. O perspectivă inovatoare pentru incubatorul de afaceri este faptul că societatea TETAROM

SA a încheiat un parteneriat cu Universitatea Babeş-Bolyai și cu Universitatea Tehnică Cluj-Napoca în vederea sprijinirii ideilor viabile de afaceri ale studenților și absolvenților UBB și UTCN. Părțile au convenit ca obiectul colaborării să îl constituie încurajarea și sprijinirea de către TETAROM SA și CJC a studenților/absolvenților UBB și ai Universității Tehnice în constituirea unor noi afaceri tehnologice inovative. De fapt este vorba de o fază de pre-incubare a afacerilor, pentru studenții interesați, pentru spin-off-uri.

Finanțarea incubatorului de afaceri se realizează exclusiv și în mod continuu prin politicile bugetare anuale ale societății TETAROM S.A.

Cele expuse mai sus și de altfel pe parcursul întregii lucrări arată și probează existența unor realizări personale pe baza unei experiențe de 10 ani în domeniu.

6.4. Contribuții personale

În cele ce urmează prezint următoarele contribuții proprii la cercetarea, analiza și dezvoltarea conceptelor de infrastructuri de afaceri în județul Cluj, Regiunea de Nord-Vest și chiar în România:

- 1.** dezvoltarea unor infrastructuri de afaceri moderne, Parcurile Industriale TETAROM ca motor de dezvoltare economică locală și regională;
- 2.** dezvoltarea de strategii și politici de dezvoltare a celor trei parcuri industriale ca parcuri de business;
- 3.** înființarea și dezvoltarea, în anul 2001, a societății comerciale TETAROM SA, societate cu obiect principal de activitate administrarea parcurilor industriale TETAROM, model preluat mai apoi de toate parcurile industriale din România;
- 4.** dezvoltarea, în permanență, a unor servicii complementare obiectului principal de activitate, în felul acesta maximizând veniturile societății de administrare;
- 5.** crearea a peste 10.000 de locuri de muncă, atât pe verticală cât și pe orizontală;
- 6.** crearea unor locuri de muncă bine plătite și cu valoare adăugată mare, mai ales prin prezența centrelor de cercetare dezvoltare, proiectare de la Energobit, Nokia și Emerson;
- 7.** venirea în contact a celor angajați cu o cultură organizațională specifică companiilor dezvoltate;
- 8.** importul, *sine die*, de know-how;
- 9.** reducerea șomajului la nivelul județului Cluj, de la 10% în 2000 la 1% în 2008; (Institutul Național de Statistică)
- 10.** creșterea gradului de calificare a forței de muncă;
- 11.** creșterea exporturilor (în anul 2009 Nokia a fost al doilea exportator al României);

12. dezvoltarea infrastructurii aferente parcurilor industriale (drumuri, aeroport, cargo, CFR, etc.), ca urmare a obligațiilor asumate de autorități în contractele semnate cu Nokia și Emerson;

13. dobândirea de către subsemnatul și angajații TETAROM SA a unei expertize speciale cu privire la dezvoltarea de parcuri industriale;

14. dobândirea de către subsemnatul și angajații TETAROM SA a unei expertize speciale în ceea ce privește următoarele activități:

a. analiza potențialelor locații de dezvoltare a infrastructurilor de afaceri;

b. proiectarea parcurilor industriale;

c. dezvoltarea parcurilor industriale;

d. negocierea;

e. contractarea;

f. efectuarea de analize complexe macroeconomice și de business;

g. analize de imagine;

h. dezvoltarea de concepte noi în domeniul marketingului teritorial;

i. lucrul într-un mediu internațional (intercultural);

j. abilități de conducere și management (dezvoltarea echipei, rezistența la stres, creativitatea, gestionarea timpului, managementul schimbării, managementul cunoștințelor și al informației, management de proiect, transfer tehnologic, drepturile de proprietate intelectuală și industrială, valorificare comercială a rezultatelor cercetării universitare, crearea de spin-off-uri, etc.)

k. dezvoltarea de concepte noi în domeniul elaborării strategiilor de dezvoltare, cum ar fi:

- extinderea conceptelor de analiză a mediului apropiat și îndepărtat, ca urmare a prezenței fenomenului globalizării;

- extinderea (la nivel național) a conceptelor de parc industrial la cel de parc de business, parc științific și tehnologic care să aibă la bază managementul bazat pe cunoștințe;

- introducerea de noțiuni noi în strategiile de marketing (schimbarea din "low cost location" în "best cost location");

- dezvoltarea de incubator de afaceri conform unor concepte proprii;

6.5. Direcții și oportunități de continuare a cercetării

Ca direcții și oportunități de continuare a analizelor, cercetării și dezvoltării prezentei teze de doctorat recomand următoarele:

- 1.** efectuarea unui studiu amplu pentru identificarea resurselor disponibile la nivel național și în zona unui potențial proiect;
- 2.** dezvoltarea de noi tehnici specifice marketingului teritorial, cunoașterea competiției, metodologii de negociere, contractare și promovare, care mai apoi să fie oferite tuturor societăților de administrare a parcurilor industriale din România;
- 3.** dezvoltarea de analize și strategii locale și regionale pentru creșterea potențialului de inovare și dezvoltare;
- 4.** introducerea în curricula universităților de profil a unor cursuri specifice dezvoltării de infrastructuri de afaceri;
- 5.** dezvoltarea unor strategii locale și regionale pentru creșterea atractivității locațiilor deja dezvoltate în vederea împiedicării închiderii unor facilități de producție deja aflate în funcțiune;
- 6.** dezvoltarea unei noi legi a parcurilor industriale și extinderea noțiunii de ”parc industrial” spre alte direcții de dezvoltare așa cum a fost prezentat în teză și în conformitate cu evoluția pe plan mondial, în vederea creșterii competitivității României la nivel mondial și în scopul atragerii de investiții (naționale sau internaționale) și mai ales pentru trecerea de la economia clasică la economia bazată pe cunoaștere;
- 7.** efectuarea unei analize comparative a mediului concurențial apropiat și îndepărtat - în care România evoluează - și imediata punere în practică a măsurilor care se impun prin crearea de instituții cu bugete potrivite care să fie capabile să promoveze eficient mediul investițional românesc și care să atragă urgent mari investiții străine directe.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Abrudan, I., Lobonțiu, G., Lobonțiu, M. (2003), *IMM-urile și managementul lor specific*, Editura Dacia, Cluj-Napoca
2. Andersen, H., Cobbold, I., Lawrie G. (2001), *Balanced Scorecard Implementation in SMEs: reflection in literature and practice*, *2GC Conference paper*, Copenhagen, Denmark
3. Andronic, B. C. (2000), *Performanța firmei. Abordare transdisciplinară în analiza microeconomică*, Editura Polirom, Iași
4. Armstrong M. (2006), *A Handbook of Human Resource Management Practice*, Kogan Page, tenth edition, ISBN 0-7494-4631-5, London and Philadelphia, UK
5. Bogdan, Ioan (2009), *Managementul riscului în afaceri – între realitățile și cerințele lumii contemporane*, Editura Universitară, București
6. Bonaparte, Napoleon (1996), *Manualul comandantului. Maxime alese și prefațate de Jules Bertant*, Editura Helicon, Timișoara
7. Bomboș, Sever-Gabriel (2003), *Răspunderea managerială*, Editura Tribuna Economică, București
8. Borza, Anca (2002), *Management Organizațional*, Editura Efes, Cluj
9. Borza, A., Ilieș, L., Lazăr, I., Popa, M., Sonea, E., Mortan, M., Lungescu, D., Vereș, V. (2005), *Management*, Editura Risoprint, Cluj
10. le Boterf, Guy, Barzucchetti, Serge, Francine, Vincent (1992), *Comment manager de la formation*, Les Editions d' Organisations, Paris
11. Brooks, Charles (2001), *Cartea șefilor și a managerilor*, Editura Lucman
12. Carrera, Almudena (2005), *Virtual incubation-the Madrid CEBT Model*, *ERIK NETWORK Conference*, Krakow, Polonia
13. Cassingena, Harper J., Gheorghiu, Luke (2005) - *Foresight în Innovation Policy: Shared Vision for a Science Parks and Business*, University Links în a City Region
14. Cătuneanu V., Drăgulănescu N. (2001), *Premiile pentru Calitate: 32-34*, Fundația Română pentru Promovarea Calității, București
15. Certo, Samuel (2002), *Managementul modern*, Editura Teora, București,
16. Ciobotaru, Virginia, Vișan, Sanda, Socolescu, Ana-Maria, Țăpurică, Cătălina, Tache, Florin (2009) – *The necessity of amplifying the environmental standards within industrial parks în Romania*, *The 9th International Conference, Economia seria Management*, vol.12, nr.2 special
17. Constantinescu, Dan (2003), *Ierarhia în managementul sistemelor economice*, Editura Economică, București
18. Drucker, F. Peter (2004), *Managementul viitorului*, Editura ASAB
19. Florescu, Stela Margareta (2006), *Managementul cercetării științifice*, Editura ASE, București
20. Figuras, Josep, Robinson, Ray, Jakubowski, Elke (2005), *Purchasing to improve Health*

Systems performance, Open University Press

21. Flett P., Curry, A, Peat, A. (2008), Reengineering Systems in General Practice - A case study review, *International Journal of Information Management* no.28
22. Fuchs, V.R. (1998), Who shall live? Health, economics and social choice, *World Scientific Publishing Co*, Singapore
23. Găvrea, Viorel (2005), Cluj-Napoca High Technology Industrial Park activities, Technological innovation and regional cohesion în a wider Europe. The role of regional innovation policies for growth, competitiveness and sustainability, *ERIK Network Conference*, Krakow
24. Găvrea, Viorel (2006), *Cum se poate afirma un cercetător științific*, referat școala doctorală, UBB Cluj
25. Găvrea, Viorel (2006), Romanian Technological Parks, *National Entrepreneurship and Competitiveness Council of Macedonia*, Skopjje
26. Găvrea, Viorel (2006), *Parcuri industriale, științifice și tehnologice. Incubatoare de afaceri. Rolul lor în dezvoltarea economică locală și regională*, lucrare absolvire școala doctorală, UBB Cluj
27. Găvrea, Viorel (2006), Parcurile industriale, științifice și tehnologice. Rolul lor în dezvoltarea economică locală și regională, *Revista Verso*, anul 1, nr.8
28. Găvrea, Viorel (2007), *Strategia de dezvoltare a Parcurilor industriale*, referat școala doctorală, UBB Cluj
29. Găvrea, Viorel (2007), Effective Leadership and Management at TETAROM SA, *Leadership and Organisational Culture*, UBB Cluj, FSEGA
30. Găvrea, Viorel (2011), Strategie și marketing teritorial, soluții pentru valorificarea la maxim a resurselor teritoriale, *Revista TETA - Infrastructuri de afaceri, de la idee până la recunoaștere internațională*, nr. 1, ISSN 2247 – 7306
31. Gordon I. and McCann P. (2008), Industrial Clusters: Complexes, Agglomeration and/or Social Networks, *Urban Studies*, no. 37
32. Haiduc, Ionel (2008), Cercetarea științifică din România în context internațional, *Revista Ad-Astra*
33. Harman, P., Read, L. (2003), Supporting incubation în the UK through the development of benchmarks, *UKBI, International Council for Small Business, 48th World Conference*, Northern Ireland, pg.2
34. Ilieș, Liviu, Cîrțiță, Horațiu, Găvrea, Viorel (2008), Technology Parks – a Business Model for Sustainable Development and Economic Growth, *Review of International Comparative Management*, vol 9, nr. 1
35. Ilieș, L., Lazăr I., Mortan M., Popa M., Lungescu D., Vereș V. (2008), *Management*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca
36. Ilieș, Liviu, Managementul calității totale, *Colecția Universitaria, Seria Economică*
37. Ilieș, Liviu (2003), *Managementul firmei*, Editura Dacia
38. Ilieș, Liviu (2002), *Managementul resurselor umane*, Editura Dacia

39. Ionescu, Sorin Cristian (1997), *Exceleța industrială. Practica și teoria calității*, Editura Economică
40. Juran, Joseph (2000), *Planificarea calității*, Editura Teora, București
41. Knopp, Linda (2007), *State of the Business Incubation Industry*, Athens, Ohio, National Business Incubation Association
42. Kostka C., Mönch A. (2006), *Change Management. 7 Methoden für die Gestaltung von Veränderungsprozessen*, Hanser Verlag, München
43. Lee KS, Chun KD, Lee JS. (2007), *Reforming the hospital service structure to improve efficiency: urban hospital specialization.*, Health Policy
44. Lefter, Viorel, Deaconu, Alecsandrina, Bogdan, Anca (2001), *Management des ressources humaines*, Editura ASE, București
45. Leleux, B. (2001), The long and winding road of business incubation, *Connected Magazine*
46. Macey, S. (2001), *An integrated model for performance management based on ISO 9000 and Business Excellence Model*, Halifax, Nova Scotia
47. McQueen, J.D and Haxton, B.M. (1998), Comparison of science park planning, economic policy, and management techniques between science parks worldwide, *Proceedings of IASP World Conference on Science & Technology Parks*: 484–512
48. Marshall, Alfred (1961), *Principles of Economics*, Editura Macmillan, London
49. Nica, Panaite, Iftimescu, Aurelian (2003), *Management. Concepte și aplicații*, Editura Universității Al. I. Cuza, Iași
50. Nicolescu, O., Isaic-Maniu, A., ș.a. (2006), *Carta Albă a IMM-urilor din România*, Editura Olimp, București, pg. 22
51. Nicolescu, O. (2003), *Abordări moderne în managementul și economia organizației*, Editura Economică, vol.I
52. Nicolescu, O. (2001), *Managementul întreprinderilor mici și mijlocii*, Editura Economică, București, pag.77
53. Nicolescu, Ovidiu, Verboncu, Ion (1997), *Management*, Editura Economică, București
54. Olaru, Marieta (1999), *Managementul calității*, Editura Economică, București
55. Paina, N. (2004), Permission marketing and customer management, Conferința *Marketing – Contemporary. Significance and Perspectives*, Facultatea de Științe Economice
56. Peters, L., Rice, M., Sundararajan, M. (2004), The role of incubators în the entrepreneurial process, *The Journal of Technology Transfer*, Vol.29, no. 1: 83
57. Pitic D., Olaru M. (2009), Developing strategies and change directions of a Romanian SME using the Balanced Scorecard instrument, *Proceedings of the 6th International Conference on Management of Technological Changes*, Democritus University of Thrace, Greece, Vol. 1: 145-148
58. Popa, Lăcrămioara (2008), *Elemente de metodologia cercetării științifice*, Editura Printech
59. Porter, Michael (1998), *Competitive strategy*, Editura The Free Press
60. Porter, Michael (2000), Location, Competition and Economic Development, *Economic Development Journal*: 15-34

61. Sanz, Luis (2011), Science parks fundamentals, *IASP World Conference*, Copenhagen
62. Stoian, I., Marichescu, A., Gordan, M., Găvrea, V. (2008), Computer Based Modeling and Simulation for Wind Energy Systems, *IEEE International Conference on Automation, Quality and Testing, Robotics - AQTR 2008*, Cluj-Napoca, ISBN: 978-1-4244-2576-1: 337 -342
63. Yamawaki, Hideki (2002), The Evolution and Structure of Industrial Clusters in Japan, *Small Business Economics*, Vol. 18, no. 1-3: 121-140
64. *** (2004), *Beobachtungsnetz der Europäischen KMU*, Europäische Gemeinschaften
65. *** *Annual Competitiveness Report 2005*, Forfas, National Competitiveness Council, Dublin, available online at www.forfas.ie/ncc
66. *** (1955), *Central Manufacturing District Magazine*, Chicago, USA
67. *** (2009), *Ghid pentru implementare în România a conceptului de cluster inovativ*, Ministerul Economiei
68. *** TETAROM S.A., *Strategia de dezvoltare a Parcurilor Industriale TETAROM*
69. *** TETAROM SA, Manualul calității
70. *** TETAROM SA, Manual de identitate corporativă
71. *** Feasibility analysis report – proiect Phare nr. RO 9915-01, cu titlul „*Technical Assistance for the Preparation of the Local and Regional Infrastructure Projects to be financed under the Phare 2000 Programme*”
72. *** Studiu de fezabilitate - proiect “*Zona economică de Vest Cluj-Napoca, sediu multifuncțional – Incubator de Afaceri*”
73. *** (2002), *Final Report - Benchmarking of Business Incubation*, European Commission Enterprise Directorate-General, Centre of Strategy and Evaluation Services
74. *** (2011), PwC Annual Global CEO Survey, Ediția a XIV-a, București
75. <http://scholar.google.ro/>
76. <http://www.scirus.com>
77. <http://standard.money.ro/macro/am-vazut-investitori-fericiti-8579.html>
78. <http://www.newspad.ro/Investitiile-straine-la-jumatate-in-2009,341115.html>
79. www.pole-scs.org
80. www.nbia.org
81. www.ukbi.co.org
82. www.techcenter.at
83. www.eesc.europa.eu
84. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/00100-r1.en0.htm
85. www.fundatia-juran.ro
86. www.baldrige.com
87. www.efqm.org
88. <http://www.adevarulonline.ro/articole/ daca-nu-investim-acum>

**UNIVERSITATEA
BABEȘ-BOLYAI**
Cluj-Napoca

**FACULTATEA DE ȘTIINȚE
ECONOMICE ȘI GESTIUNEA
AFACERILOR**

România
Ministerul Educației, Cercetării și Inovării
Universitatea Babeș-Bolyai
Cluj-Napoca
Facultatea de Științe Economice
și Gestionarea Afacerilor
Str. Teodor Mihail nr. 58-60
400591, Cluj-Napoca
Tel: 0264 318655
Fax: 0264 312570
E-mail: econ@econ.ubbcluj.ro

CHESTIONAR privind evoluția Parcurilor Industriale

Prin acest chestionar îmi propun să realizez un studiu privind constituirea, evoluția și starea parcurilor industriale cu titlu din țară, pe baza informațiilor furnizate de dvs. Scopul studiului este să concluzioneze oportunitatea constituirii acestor infrastructuri de afaceri și să pună în evidență unele din problemele complexe cu care se confruntă acestea.

Vă asigurăm de confidențialitatea datelor.

Numele parcului industrial

A. Informații privind constituirea și starea Parcului Industrial

1. Care este finanțarea care a stat la baza înființării parcului?
 - a. fonduri europene
 - b. fonduri de la bugetul de stat
 - c. fonduri de la bugetul local
 - d. fonduri private
 - e. alte fonduri (precizați)
2. Parcul industrial în cauză este localizat într-un mediu care este:

urban suburban rural
3. Cum ați ales locația Parcului Industrial?
 - a. la propunerea unuia dintre clienți
 - b. pe baza unor oferte ale Administrației locale/județene
 - c. pe baza unor studii realizate de firme de consultanță specializate
 - d. pe baza unor chestionare adresate de societatea-administrator către administrațiile publice
4. Parcul industrial este funcțional? Dacă DA, din ce an? DA, din NU
5. Este un parc specializat (solar, logistic, etc.)? DA, precizați NU

B. Informații privind ocuparea Parcului Industrial și serviciile oferite în Parc

6. Care este ocuparea Parcului?
 - a. în prezent (30 septembrie 2010)%
 - b. la 31 decembrie 2008 %
7. Care este nr. de firme-client care sunt localizate în Parcul industrial?

8. Aveți companii multinaționale în interiorul parcului? DA NU
9. Parcul industrial în cauză este orientat pe afaceri? DA NU
10. Precizați care este domeniul de activitate preponderent dezvoltat în parc de către clienți (sugestie: orientare după codurile CAEN)
-

11. Se desfășoară activități de cercetare-dezvoltare în Parcul industrial?

- DA NU

12. Ce servicii suplimentare oferiți / sunt oferite în parc ?

- a. teren de sport
- b. catering/cantină
- c. servicii poștale
- d. spălătorie auto
- e. stație alimentare cu combustibili
- f. revistă proprie a parcului
- g. stație taxi
- h. altele (precizați)

13. Care este modalitatea de atragere a clienților în Parcul Industrial?

- a. direct (de către firma administrator)
- b. prin Camera de Comerț
- c. prin Administrația publică
- d. prin Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine (CRPCIS) – fostă Agenția Română pt. Investiții Străine (ARIS)
- e. alte moduri (precizați)

14. Există un Incubator de Afaceri funcțional în interiorul parcului?

- DA NU

15. Considerați că legea privind parcurile industriale este favorabilă investițiilor? Justificați răspunsul. DA NU

Justificare

16. Considerați că legea privind parcurile industriale ar trebui să fie modificată? Dacă DA, precizați în ce sens/cum DA NU

Justificare

C. Informații privind societatea administrator a Parcului Industrial și managementul acestuia

17. Ați realizat chestionare în scopul colectării de informații de impact asupra clienților din parc? DA NU

18. S-au realizat analize și evaluări privitor la situația economică a firmelor cliente înainte și după intrarea în parc? Dacă DA, care a fost concluzia? DA NU

Concluzie

.....

19. Ați realizat o analiză SWOT? DA NU

20. Ați elaborat o strategie de dezvoltare a Parcului industrial? DA NU

Dacă DA:

- a. este implementată? DA NU
b. este funcțională? DA NU

21. Societatea-administrator are realizată și implementată o Organigramă de funcționare?

DA NU

Dacă DA, aprobarea s-a făcut:

- a. la nivelul societății
b. de o autoritate publică din zonă

22. Societatea-administrator are experți în următoarele domenii:

- a. marketing teritorial
b. juridic
c. energetică
d. construcții și instalații
e. logistică
f. energii regenerabile
g. bio și nanotehnologii
h. altele

23. Managerul sau angajații societății-administrator au urmat cursuri în domeniul:

- a. contractări
b. marketing
c. management
d. negociere
e. ajutor de stat

24. Managerul Parcului Industrial are studii/calificări de profil?

DA NU

25. Aveți implementat în societatea-administrator un Sistem de Management al Calității?

DA , din _____ NU

26. Prin ce metode promovați parcul industrial?

- a. prin metode și resurse proprii
b. prin firme de specialitate
c. nu se promovează

27. Care sunt instrumentele alese pentru promovare (dacă este cazul):

- a. mass-media
b. internet
c. conferințe

Dacă ați participat la conferințe de profil pentru promovarea Parcului industrial, exemplificați

- d. târguri specializate

Dacă ați participat la târguri de profil pentru promovarea Parcului industrial, exemplificați

- e. broșuri, pliante, afișe, cataloage, CD

- f. altele (exemplificați)

28. Ați avut ocazia să vizitați Parcuri Industriale din:

- a. România
- b. Europa de Est
- c. Europa Centrală și de Vest
- d. SUA
- e. India, China sau Japonia

29. Considerați oportună o activitate de genul sprijinirea societăților din parc pentru obținerea de finanțări din programe si fonduri nerambursabile? DA NU

30. Societatea-administrator desfășoară astfel de activități de sprijinire a societăților pentru obținerea de finanțări? DA NU

Dacă DA, cum se realizează

D. Informații referitoare la legislația și organismele privind Parcurile Industriale

31. Cum considerați reorganizarea ARIS în CRPCIS, ca și o inițiativă:

- BUNĂ REA NU ȘTIU

32. Aveți cunoștință de modul în care funcționează agențiile de tipul ARIS din punct de vedere al:

- a. constituirii
- b. finanțării
- c. desfășurării activității

33. Sunteți mulțumit de activitatea APITSIAR? DA NU

Dacă NU, faceți propuneri de modificare și reorganizare

_____ Considerați că APITSIAR ar trebui împărțită în 3 organizații: Parcuri Industriale, Parcuri Științifice și Incubatoare? DA NU

34. Zilele acestea, la Camera Deputaților, a fost înregistrată o propunere legislativă pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal. Printre altele, inițiatorii propun să nu se mai acorde scutire de la plata impozitului pe teren și clădirile din parcurile industriale. Aveți cunoștință de acest lucru? Care este poziția Dvs.?

În vederea reactualizării bazei noastre de date, vă rugăm să completați următoarele date:

Numele firmei: _____
 Cod fiscal: _____ Adresa: _____
 Tel.: _____ Fax: _____ Mobil: _____
 Persoana de contact: _____ Funcția: _____
 Tel.: _____ Fax: _____ Mobil: _____
 E-mail: _____